

ȘCOALA GIMNAZIALĂ „COLONEL CONSTANTIN LANGA” MIROSLAVA

PORTRETE ÎN CUVINTE ȘI

CULORI

NR. 13
MARTIE, 2025

PORTRETE ÎN CUVINTE ȘI CULORI

ȘCOALA GIMNAZIALĂ "COLONEL CONSTANTIN LANGA"

COMUNA MIROSLAVA, JUDEȚUL IASI

Str. Mihail Kogălniceanu nr. 39

TEL/FAX: 0232 295730

E-mail: scoalamiroslava@yahoo.com

Facebook: <https://www.facebook.com/scoaalanga>

Web: <https://scoala-cl-miroslava.ro/>

PORTRETE ÎN CUVINTE ȘI CULORI

REVISTĂ ȘCOLARĂ DE TIP MAGAZIN

Apariție semestrială

Nr. 13, Martie 2025

COLECTIVUL DE REDACȚIE

REDACTORI:

Sofia-Elena Damian, a V-a A

Ana-Antonia Velescu, a VI-a A

Doroteia Bădărău, a VII-a A

Anastasia-Elena Vacaru, clasa a VIII-a C

FOTOGRAFI ȘI ILUSTRAȚII realizate de elevii și profesorii școlii

ILUSTRAȚII COPERTA: modelaje din plastelină realizate de elevii școlii, prof. coordinator Pavel Marius, grafică prof. Mădălina-Iuliana Ungureanu

COORDONATORI: prof. Mădălina-Iuliana Ungureanu, prof. Daniela Vlăduț

ISSN 2558-8192

ISSN-L 2558-8192

Cuprins

Dragi elevi, profesori și părinți,	5
Finalul Proiectului Erasmus+ „Educația incluzivă: un pas către sucCES”	6
Lectura – o poartă spre cunoaștere.....	9
Story Jumper – instrumente simple, pentru lecții atractive.....	10
Puterea unui simplu „Mulțumesc”	13
Scrisul de mână – o artă de prețuit.....	15
Noapte de vis la grădiniță.....	17
Mesaje din suflet, amintiri de neuitat.....	19
Performanță, talent, sport sau mișcare?	20
Trupa Kamadeva: tineri actori, mari emoții	23
„Micii bucătari” ai școlii noastre - O experiență culinară de neuitat!	26
Matematică și CO2.....	28
Rolul activităților în aer liber	29
Creează, reciclează, inspiră!.....	32
Pentru tine, mamă!	33
Modalități de formare și dezvoltare a gustului pentru lectură	34
Armonii de primăvară: elevii noștri în lumea operei	41
Muzica – darul cel mai de preț.....	42
Provocări literare.....	44
Vernisaj de primăvară.....	47
Florica	48
Primăvara	50
Îndemn	51
Prima mea carte.....	52
Povești în culori: Aventuri prin benzi desenate.....	58
Vernisaj în alb și negru.....	63
If I had a superpower, it would be	64
Spring	71

Dragi elevi, profesori și părinți,

Prof. Aurora-Diana Deliu

Vă invităm să răsfoiți al doilea număr al revistei noastre școlare din acest an!

În paginile acestei ediții veți descoperi momente speciale din Săptămâna Verde, o perioadă în care elevii noștri au învățat să fie mai aproape de natură și să adopte un stil de viață responsabil față de mediu. De la acțiuni de ecologizare și plantare de copaci până la ateliere interactive și lecții în aer liber, fiecare activitate a fost o lecție valoroasă despre grija pentru planeta noastră.

Totodată, acest număr surprinde și alte evenimente desfășurate în perioada ianuarie-martie: concursuri, proiecte, inițiative educative și activități care i-au adus împreună pe elevi și profesori în spiritul învățării și colaborării.

Vă propunem să explorați fiecare pagină cu curiozitate și entuziasm, să vă bucurați de articole, fotografii și impresii, și, mai ales, să rămâneți implicați în toate activitățile școlii noastre.

Lectură plăcută!

Finalul Proiectului Erasmus+ „Educația incluzivă: un pas către sucCES”

Prof. Aurora Diana Deliu

Sâmbătă, 22 februarie, Școala Gimnazială „Colonel Constantin Langa” Miroslava a organizat conferința de încheiere a Proiectului Erasmus+ „Educația incluzivă: un pas către sucCES”. Evenimentul a marcat finalizarea unui proiect de impact, axat pe promovarea educației incluzive prin metode didactice inovatoare. În cadrul evenimentului menționat a fost realizată prezentarea proiectului Erasmus+ și a rezultatelor acestuia, a fost evidențiată importanța proiectelor cu finanțare europeană și impactul acestora asupra actului educațional din cadrul unității de învățământ, în final fiind organizat workshop-ul cu tema „Tehnici creative de predare pentru promovarea educației incluzive”.

În cadrul proiectului menționat, Școala Gimnazială „Colonel Constantin Langa” Miroslava a obținut o finanțare de 25.600 euro, acesta fiind primul proiect Erasmus obținut de către școala noastră. Perioada de implementare a proiectului a fost: 1 septembrie 2023 - 28 februarie 2025.

Obiectivele urmărite prin implementarea proiectului au fost:

- dezvoltarea de abilități specifice pentru zece profesori resursă, cu scopul de a adapta și perfecționa metodele de predare la clasele cu elevi vulnerabili începând cu anul școlar 2023-2024;
- creșterea cu 50% a nivelului de incluziune a elevilor din toate grupurile vulnerabile și participarea a cel puțin unui elev cu CES (copii cu nevoi educaționale speciale) la Evaluarea Națională de clasa a VIII-a până la finalul proiectului;
- îmbunătățirea competențelor de management instituțional în vederea asigurării de șanse egale pentru toți copiii cu CES și a celor ce provin din medii defavorizate începând cu anul școlar 2023-2024;
- dezvoltarea competențelor digitale a patru profesori pentru îmbunătățirea și adaptarea metodelor de lucru la clasele unde există elevi cu CES începând cu anul școlar 2023-2024

În această zi specială am celebrat realizările și impactul proiectului nostru asupra instituției și comunității noastre. Ca un râu care își croiește drum prin peisaje diverse, proiectul Erasmus+ „Educația incluzivă: un pas către succes” a lăsat în urmă un curs de schimbare în inimile și mințile celor implicați. Fiecare zâmbet, fiecare succes, fiecare barieră depășită sunt mărturii ale unei călătorii transformatoare. Să continuăm să construim, să deschidem porți, să oferim sprijin pentru că în fiecare copil se ascunde o stea care așteaptă să strălucească. Sperăm că informațiile și cunoștințele dobândite în cadrul proiectului și a evenimentului vor continua să inspire inițiative viitoare și să sprijine promovarea unei educații incluzive pentru toți.

Lectura – o poartă spre cunoaștere

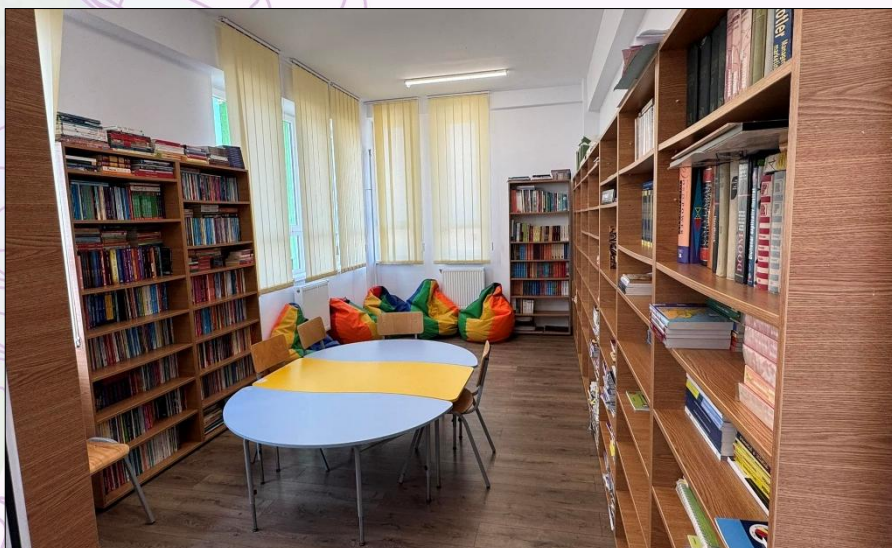
Prof. Aurora Diana Deliu

„Citește! Doar citind mereu, creierul tău va deveni un laborator nesfârșit de idei și imaginații.” – Mihai Eminescu

Lectura este cheia care deschide ușa către lumi necunoscute, către cunoaștere și dezvoltare personală. Într-o lume a informațiilor rapide, cărțile rămân o sursă inepuizabilă de informații, emoții și inspirație. Lectura nu doar că îmbunătățește vocabularul și gândirea critică, dar cultivă imaginația și ne oferă perspective noi asupra lumii.

Pentru a încuraja elevii să descopere bucuria lecturii, biblioteca școlii noastre a fost recent îmbogățită cu un număr important de cărți, datorită Programului Național pentru Reducerea Abandonului Școlar - *Transformă școala - F- PNRAS-1- 2022- 3244*. Prin acest proiect, școala a reușit să achiziționeze volume noi, atractive, adaptate vârstei și intereselor elevilor. Fie că este vorba despre literatură clasică, literatura populară sau cărți de aventură, noile titluri oferă fiecărui elev oportunitatea de a descoperi plăcerea cititului.

Prin implementarea proiectului PNRAS, biblioteca școlii devine un spațiu mai primitor, mai ofertant, și multe cărți care să-i inspire pe elevi. Profesorii sunt alături de micii cititori, ghidându-i în alegerea lecturilor potrivite și organizând activități menite să transforme cititul într-o experiență plăcută.

Dragi elevi, vă invităm să descoperiți noile cărți și să vă bucurați de lectură!

Story Jumper – instrumente simple, pentru lecții atractive

Prof. Daniela Vlăduț

În cadrul procesului educațional, lucrul în echipă este implementat ca tehnică de a eficientiza învățarea individuală. Deopotrivă, cadre didactice, psihologi și pedagogi recunosc beneficiile pe care le are echipa, nu doar în stimularea progresului pe plan educațional, dar și în viață.

La disciplina *educație tehnologică și aplicații practice*, clasa a VI-a, am optat pentru lucrul în echipe în activitatea de fixare, utilizând instrumentul **StoryJumper**, care facilitează organizarea informațiilor sub forma unei cărți.

Clasa a VI-a

Unitatea de învățare: Localitatea. Tipuri de clădiri

Temă de lucru: Clădiri celebre din municipiul Iași

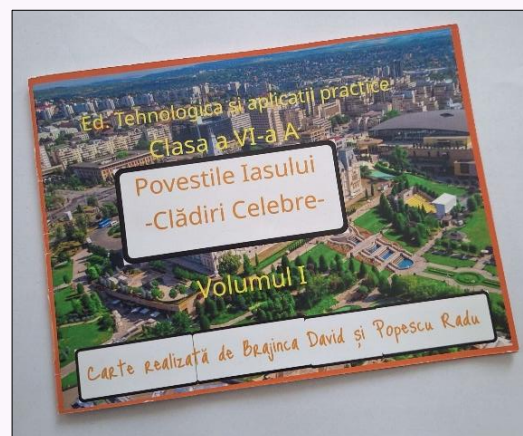
Utilizând aplicația StoryJumper, realizați un album (carte) în care să prezentați clădiri celebre cu diferite destinații, din municipiul Iași.

Modul de lucru: în echipe de câte 4 elevi, stabilite de către profesor

Aplicația StoryJumper poate fi folosită cu ușurință de către elevi, include instrucțiuni simple, șabloane, un depozit de scene de fundal și recuzită. Elementele de recuzită pot fi redimensionate, rotite și copiate.

Membrii echipelor de lucru și-au exprimat imaginația și ideile în mod creativ, au creat cărți animate cu text, imagine și sunet, lucrând pe rând pentru a dezvolta o idee comună.

Poveștile lor au fost bogate în scene, dialoguri și

personaje. Elevii au avut posibilitatea să aleagă dintre personajele și scenele generate automat sau au creat obiectul imaginației lor, amestecând și potrivind diferite caracteristici și look-uri. Au creat ilustrații, și-au creat

propriile personaje, și-au dezvoltat propriile scene și dialoguri folosind multiplele funcții disponibile. Au adăugat fotografii personale ca elemente de recuzită și scene, sunet și casete de text.

Cele opt albume sunt disponibile pentru părinți și pentru publicul din întreaga lume.

POVEȘTILE IAȘULUI – clădiri celebre

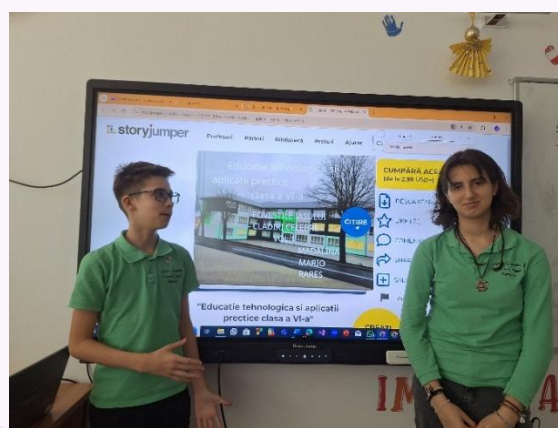
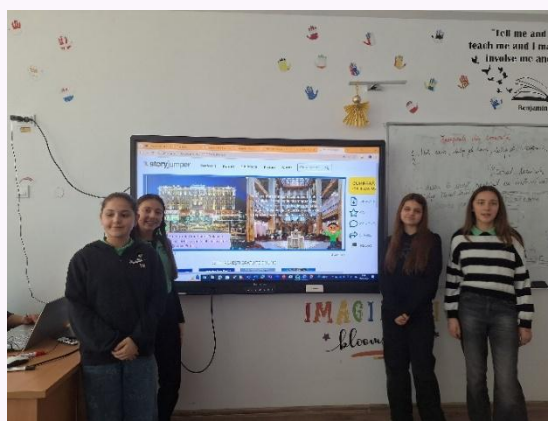
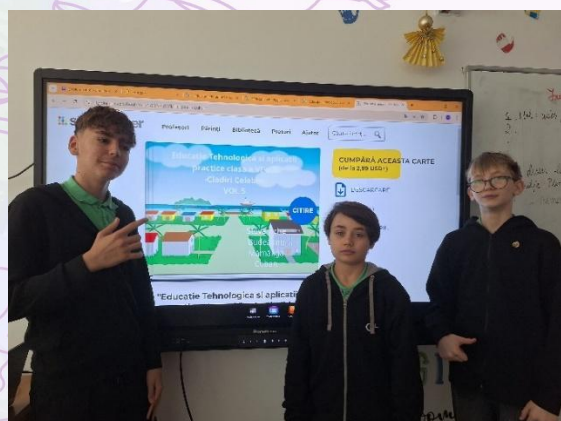
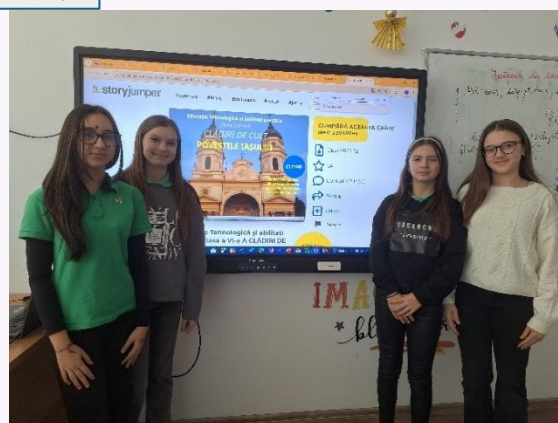
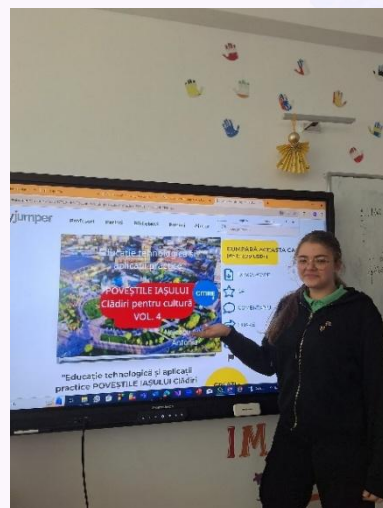
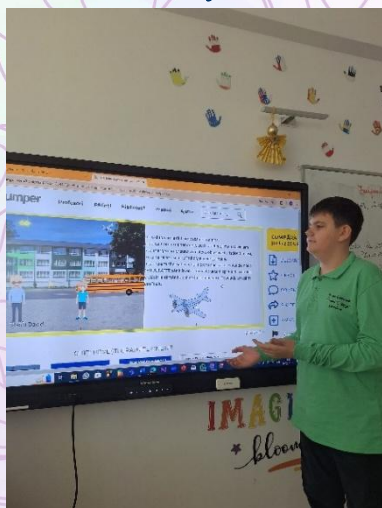

StoryJumper dă viață orelor de curs, adaugă bucurie și creativitate în sala de clasă și face învățarea mai captivantă și mai accesibilă pentru elevii cu CES. Story Jumper este super interactiv și distractiv pentru elevi. Procesul rapid de creație satisface elevii nerăbdători.

Aplicația presupune folosirea unor strategii de învățare focalizate pe cooperarea, colaborarea și comunicarea între elevi la activitățile didactice și face învățarea interactivă. Funcția de colaborare este foarte utilă, deoarece îi promovează pe elevi să lucreze împreună la un singur concept. Acest lucru încurajează discuțiile averse și îmbogățește învățarea, predominant bazată pe descoperire. În cadrul echipei, elevii cu CES pot îndeplini cu succes sarcini simple, cum ar fi: să creeze personaje, să înregistreze dialoguri, chiar să scrie texte simple (1-2 cuvinte).

Avem în față era învățământului digital care devine un „must have” din ce în ce mai util și necesar în procesul de predare – învățare – evaluare.

Suntem puși în situația de a menține vie curiozitatea și dorința reală de a învăța a copiilor și atunci noi, ca profesori, venim să le oferim metode și strategii de învățare eficientă, jocuri didactice bazate pe platforme online și instrumente digitale care le permit elevilor să îmbine utilul cu plăcutul și în același timp să acumuleze cunoștințe. Aceste platforme sunt de fapt o imitație a jocurilor care le avem în cadrul orelor, doar ca sunt personalizate și lansate în mediul online, ca copiii să poată avea acces la ele, din gadgeturile pe care le posedă.

Puterea unui simplu „Mulțumesc”

Prof. învă. primar Irina-Marilena Apostol

Știai că pe 11 ianuarie sărbătorim Ziua Internațională a Cuvântului MULȚUMESC? Când ai spus ultima oară „mulțumesc” din toată inima?

„Mulțumesc” este un cuvânt atât de simplu, dar care, atunci când este spus din suflet, le poate lumina ziua celor care simt că sunt apreciați. În această zi, îi putem învăța pe copii cum să-și exprime cât mai frumos recunoștința față de părinți, dascăli sau prieteni.

Elevii clasei I C au început această activitate cu vizionarea unei prezentări prelucrate în power point despre „Povestea cuvântului Mulțumesc” și despre importanța acestui cuvânt. Apoi, au urmărit povestea „Ursul politicos”, din care au învățat că rostirea acestui simplu cuvânt aduce apreciere și zâmbete pe fețele celor din jur, construind legături puternice cu familia și prietenii.

Putem încuraja copiii să caute momente speciale pentru a spune „mulțumesc”, fie că este vorba despre o îmbrățișare caldă sau despre primirea unui mic cadou. Acest cuvânt nu este doar o formă de politețe, ci și un dar pe care îl oferim și primim. Elevii au realizat scrisori de mulțumire pentru colegii lor și au oferit îmbrățișări călduroase.

Activitatea a continuat cu vizionarea filmului „Mulțumesc în jurul lumii”, prin intermediul căruia copiii au descoperit cum se spune „mulțumesc” în diferite limbi ale lumii. Apoi, au creat felicitări de mulțumire pentru părinți sau alți membri ai familiei, pe care le-au oferit cu prima ocazie.

Această zi specială ne amintește de puterea extraordinară a acestui cuvânt magic și de modul în care poate schimba lumea noastră. Hai să îi învățăm pe copii că recunoștința este ca un răsărit de soare care luminează întunericul. Este un mod de a aprecia frumusețea lucrurilor mici și de a descoperi lumina din fiecare colț al vieții lor.

Scrisul de mână – o artă de prețuit

Prof. învă. primar Irina Frunză

„Scrisul de mână exprimă sufletul nostru, stilul sau personalitatea”. - Umberto Eco

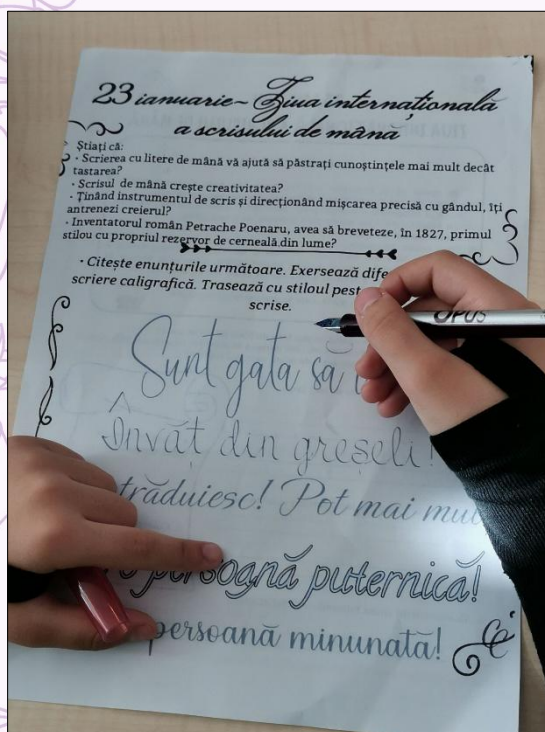

Într-o lume dominată de tehnologie, scrisul de mână rămâne o expresie autentică a gândurilor și emoțiilor noastre. Ziua Internațională a Scrisului de Mână, sărbătorită pe 23 ianuarie, ne amintește de importanța acestui obicei și de farmecul literelor trasate cu grijă pe hârtie.

Scrisul de mână nu este doar un mod de comunicare, ci și o formă de artă și creativitate. Fie că notăm idei într-un jurnal, scriem o scrisoare sau ne exprimăm prin caligrafie, fiecare literă poartă o parte din personalitatea noastră. Studiile arată că scrisul de mână îmbunătățește memoria, stimulează creativitatea și dezvoltă gândirea critică.

Scrisul de mână nu înseamnă doar cuvinte așternute pe hârtie, ci și o formă de exprimare personală. Fiecare literă pe care o scriem ne definește stilul, iar studiile arată că acest exercițiu îmbunătățește concentrarea și memoria. În plus, un bilet scris de mână sau o scrisoare trimisă cu dragoste vor avea întotdeauna o valoare emoțională aparte.

Haideți să sărbătorim această zi printr-un gest simplu: să scriem de mână! Fie că este un gând, o urare sau chiar un mesaj pentru cineva drag, fiecare literă scrisă ne apropie mai mult de noi înșine și de ceilalți.

Noapte de vis la grădiniță

Prof. învă. preșcolar Oana Elena Nangiu

Într-o atmosferă plină de magie, preșcolarii de la Grădinița Miroslava au avut parte de o experiență de neuitat: o noapte petrecută la grădiniță. Încă de la început, emoția și entuziasmul se citeau pe chipurile lor, iar curajul de a rămâne peste noapte într-un loc atât de drag a transformat acest eveniment într-o amintire prețioasă.

Seara a debutat cu mult așteptata paradă a pijamalelor, moment în care fiecare copil și-a prezentat cu mândrie pijamaua preferată, fiind răsplătit cu aplauze și încurajări din partea colegilor. Râsetele și buna dispoziție au umplut sala, iar energia copiilor s-a revărsat apoi pe ringul de dans. Sub jocul luminilor colorate și al baloanelor fosforescente, cei mici s-au bucurat de fiecare melodie, transformând încăperea într-un adevărat tărâm de poveste.

Ulterior după distracție, a urmat un moment de răsfăț: ciocolată caldă delicioasă, pregătită cu grijă de educatoare, și fursecuri moi, aromate, care au fost savurate cu mare plăcere de cei mici.

Apoi, petrecerea a continuat cu jocuri de societate, momente de creativitate și voie bună, dar și vizionarea unui film educativ, care i-a captivat pe copii.

Când somnul începea să-și facă simțită prezența, cei mici s-au așezat confortabil pentru a asculta „Povești cu Moș Ene”, spuse cu farmec de o actriță de la Ateneu. În șoapte line și cuvinte fermecătoare, poveștile i-au purtat într-o lume magică, unde visele prind contur înainte ca ochii să se închidă.

Înainte de culcare, copiii și-au urmat rutina de seară, la fel ca acasă: s-au spălat pe dinți, și-au îmbrățișat colegii și au urât noapte bună. Cu zâmbete senine și suflete pline de bucurie, s-au lăsat purtați de somn, iar dimineța, odată treziți, au întrebat deja: „Când mai dormim la grădiniță?”.

Mesaje din suflet, amintiri de neuitat

Anastasia Elena Vacaru, clasa a VIII-a C

În acest an școlar, elevii clasei a VIII-a C și-au propus să creeze cât mai multe momente speciale, având în vedere că este ultimul lor an de gimnaziu. Printre cele mai frumoase activități inițiate s-a numărat organizarea unei cutii speciale pentru mesaje dedicate colegilor, profesorilor sau oricărei persoane dragi din școală.

Scopul acestei inițiative a fost de a oferi tuturor ocazia să își exprime gândurile de apreciere, încurajare sau recunoștință, fără a aștepta o ocazie specială – doar din dorința de a aduce zâmbete și de a crea amintiri frumoase. Cutia, decorată cu inimioare și mesaje tematice, a fost amplasată într-un loc accesibil, permițând oricui să lase un bilețel, știind că acesta va ajunge la destinatar.

Reacțiile au fost extraordinare!

Cei care au primit mesaje s-au bucurat să descopere gânduri frumoase și să afle că cineva îi apreciază. Acest gest simplu, dar profund, ne-a reamintit tuturor cât de important este să împărtășim emoții pozitive. Sperăm ca această inițiativă să devină o tradiție în școală și să inspire și alte generații să creeze astfel de momente de conectare și bunățate.

Performanță, talent, sport sau mișcare?

Prof. Adrian-Mircea Țuțuianu

Sportul este ca un sprint pentru medalii, în timp ce mișcarea este ca o plimbare relaxată prin parc. Unul îți testează limitele, iar celălalt îți menține sănătatea. Când te gândești la sportul de performanță, îți imaginezi cum ar fi să alergi un maraton în fiecare zi – multă muncă, dar și multe recompense, dacă ai talentul necesar. Sportul de performanță este pentru cei care sunt gata să muncească din greu, să își împingă limitele și să concureze pentru medalii și glorie. Aici nu există „nu pot”, doar „cum reușesc să fiu mai rapid decât ceilalți?” Dar nu toți visăm să fim pe locul întâi la fiecare competiție, așa că pentru mulți dintre noi, mișcarea este despre a te simți bine și a rămâne sănătos.

Mișcarea este ca mersul pe jos zi de zi – nu contează cine ajunge primul la linia de sosire, ci că ajungi acolo sănătos, fără să te simți obosit. Este pentru oricine vrea să fie activ și să se simtă bine în pielea lui, fără presiunea de a fi cel mai rapid sau cel mai puternic. Și nu este nevoie să câștigi un trofeu pentru a te simți bine după o plimbare prin parc! ȚINE MINTE: Sportul e ca un sprint pentru medalii, dar nevoia de mișcare este ca o plimbare relaxată prin parc. Unul îți testează limitele, celălalt îți întreține sănătatea!

Competiția sportivă este pentru toată lumea?

Pe scurt: dacă nu ești foarte talentat la sport, competițiile nu îți vor face minuni. Hai să îți explic mai pe larg. Te-ai apucat de sport? Foarte bine! Bravo! Dar, așteaptă un pic... Imaginează-ți scena: îți propui să mergi la sport. Fotbal, înot, gimnastică – nu contează ce. Te pregătești pentru antrenamente și îți spui: „Voi munci din greu, mă voi antrena zi de zi, voi fi super-serios și... voi deveni CAMPION!” Și ghici ce? Te apuci de treabă, te antrenezi constant, dar la sfârșit... nu devii campion. De ce? Ei bine, trebuie să recunoaștem: nu toți suntem născuți pentru a fi campioni! Da, exact! Nu toți avem acea „genă specială” a sportivului de performanță, așa cum nu toți avem ureche muzicală sau talent la pictură. E cam cum ai încerca să înveți un pinguin să zboare. Sloganuri precum „Oricine poate deveni orice!” sunt bune pentru reclame, dar în viața reală... nu prea funcționează așa.

Talent vs. muncă

Să fim realiști: să fii campion înseamnă să fii mereu primul! Dacă doi sportivi muncesc la fel de mult, va câștiga cel care are și talent. Muncești din greu, dar dacă nu ai talentul necesar, e ca și cum ai împinge o mașină la deal – mult efort, dar nu ajungi departe. Ce se întâmplă adesea? Copilul „super-motivat” ajunge să renunțe, nu pentru că e leneș, ci pentru că își dă seama că nu poate ajunge la performanțele celorlalți. „Dacă el sare mai sus decât mine fără să depună mult efort, de ce m-aș mai chinui?” și, în cele din urmă, renunță.

De ce sportul necompetitiv este viitorul?

Acum, să vorbim despre sportul care contează cu adevărat: mișcarea pentru sănătate! Da, este vorba despre sportul în care nu contează cine este mai rapid sau mai puternic, ci cine poate lega șireturile fără să gâfâie. Nu te lăsa păcălit de lozinci de genul „Trebuie să fii cel mai bun!” Pentru că, surpriză, nu toți putem fi cei mai buni. Așa cum nu toți suntem născuți în familii faimoase, nu toți

avem trăsături perfecte sau IQ-ul unui geniu. Realitatea este că majoritatea copiilor nu vor fi campioni.

Majoritatea copiilor sunt sedentari

Să fim sinceri: majoritatea copiilor sunt... mai degrabă sedentari. Unii petrec ore întregi pe tabletă, alții mănâncă prea multe chipsuri și ajung să fie supraponderali. Însă acești copii au mare nevoie de mișcare! Nu pentru a câștiga medalii, ci pentru a fi în formă și pentru a nu rămâne fără aer când urcă 3 trepte.

Concluzie

Sportul de performanță este pentru aceia care sunt născuți pentru a fi campioni. Pentru restul dintre noi, mișcarea zilnică este cheia sănătății! Așa că, mai bine ne așteptăm la mai puține medalii și la mai multe ture de parc pe bicicletă sau alergat într-un ritm lejer, ca melcul. ȚINE MINTE: Sportul nu e doar despre a fi numărul UNU, ci despre a nu fi primul care ajunge la DOCTOR!

Trupa Kamadeva: tineri actori, mari emoții

Prof. Silvia Nedelciuc

Grupul tinerilor actori ai Trupei de teatru **Kamadeva** a avut un an școlar plin de evenimente. Actorii s-au dedicat studiului textelor, mișcării scenice, muncii individuale și numeroaselor repetiții.

Așteptările au fost pe măsură!

La mijlocul lunii ianuarie, când aerul încă purta ecouri de colinde, în sala **Ateneului Național din Iași** s-au adunat copii de diferite vârste din județ, dar și din Bacău, iubitori ai poeziei eminesciene, pentru a-l omagia pe marele poet **Mihai Eminescu** în cadrul concursului „**Floare Albastră**”, ajuns la cea de-a XXII-a ediție.

Distins cu **Premiul de Excelență în Educație** și organizat de **Liceul „Profesor Mihai Dumitriu” Valea Lupului**, în parteneriat cu **Ateneul Național din Iași** și **Inspectoratul Școlar Județean Iași**, concursul a reunit nu mai puțin de **270 de participanți**. Pe parcursul a șapte ore, versurile eminesciene au răsunat pe scenă, într-o adevărată sărbătoare a poeziei.

Elevii din școala noastră au ales să interpreteze poezia „**Înger de pază**” de Mihai Eminescu, declamând-o în **două limbi: română și rusă**. Momentul artistic a fost completat de acompaniament muzical și coregrafie, elemente care au contribuit la obținerea **Premiului I**.

La organizarea acestui moment artistic au participat cu talent și dăruire:

- **Sandu Ioana** (clasa a VI-a)
- **Ceban Daniil** (clasa a VI-a)
- **Negru Iness** (clasa a VIII-a)

Un alt eveniment important pentru trupa **Kamadeva** a fost participarea la Festivalul-concurs „**Hai la Teatru**”, organizat de **Teatrul „Luceafărul”** din Iași. Această experiență le-a adus micilor actori multe emoții, zâmbete și încredere în forțele proprii.

Pentru acest festival, trupa a pregătit spectacolul „**Metamorfoze**”, inspirat din opera lui **Publius Ovidius Naso** – un text complex și provocator. În această piesă, personajele mitologice au creat adevărate transformări spectaculoase: Acteon a fost transformat în cerb, iar Arahne într-un păianjen. Spectacolul a presupus multă muncă și dăruire, combinând **dansul, mișcarea scenică și corul** într-o reprezentație plină de energie și expresivitate. Eforturile actorilor au fost răsplătite cu **Premiul Special pentru expresivitatea discursului scenic**.

La realizarea spectacolului au contribuit elevii:

- **Clasa a VI-a:** Duca Sofia, Albu Antonia Gabriela, Chirilă Elena, Despa Maria, Harhată Bianca, Apostu Bianca, Sandu Ioana, Velescu Antonia
- **Clasa a VII-a:** Olaru Maria, Fotea Daria, Hrețu Mădălina

Trupa **Kamadeva** demonstrează încă o dată că pasiunea, munca și talentul sunt cheia succesului pe scenă. Cu fiecare spectacol, acești tineri actori reușesc să impresioneze publicul și să transforme teatrul într-o adevărată magie a emoțiilor.

„Micii bucătari” ai școlii noastre - O experiență culinară de neuitat!

Anastasia Elena Vacaru, Bianca Vacoș, clasa a VIII-a C

Sâmbătă, 22 martie, elevii din clasa a VIII-a ai școlii noastre au avut ocazia să participe la concursul „Micii Bucătari”, organizat de Liceul Tehnologic de Turism din municipiul Iași. Evenimentul a fost o adevărată aventură gastronomică, oferindu-le elevilor prilejul de a-și demonstra talentul și creativitatea în bucătărie.

Concursul a fost a avut două probe captivante: „Sandwich-uri adolescente” și „Îndemânare în modelare”. Atmosfera a fost una efervescentă, plină de entuziasm și energie pozitivă, iar elevii s-au bucurat de fiecare moment petrecut în competiție.

Unul dintre momentele deosebite ale evenimentului a fost prezența lui chef Dan Scripei de la restaurantul Little Texas. Acesta le-a împărtășit participanților din secretele bucătăriei, oferindu-le sfaturi prețioase și îndrumare în realizarea preparatelor. Sub îndrumarea sa, tinerii bucătari au învățat tehnici noi și și-au îmbunătățit abilitățile culinare.

Pentru mulți dintre elevi, această experiență a fost nu doar distractivă, ci și utilă în luarea unei decizii privind alegerea unui liceu la finalul clasei a VIII-a. Concursul „Micii Bucătari” a

demonstrat că pasiunea pentru gătit poate deveni un drum de viitor, iar Liceul Tehnologic de Turism oferă oportunități excelente pentru cei care doresc să își dezvolte cariera în domeniul gastronomic.

În final, toți participanții au plecat acasă cu premii frumoase, zâmbete largi, amintiri de neuitat și o doză suplimentară de motivație pentru a-și urma visele culinare.

Matematică și CO₂

Prof. Eduard Țară

„Săptămâna verde” din acest an a fost un prilej extrem de binevenit pentru apropierea elevilor școlii noastre de lucrurile practice care leagă științele exacte de educația pentru mediu. Pe data de 3 martie 2025, clasa a VII-a B a participat la activitatea numită „Matematică și CO₂”, în care am descoperit împreună, prin ceea ce ne oferă matematica și datele oficiale legate de compoziția atmosferei Pământului, că procente pot fi

transformate în volume ușor de vizualizat și ușor de înțeles. De exemplu, elevii au utilizat tabla digitală a clasei pentru a afla din surse oficiale care este compoziția gazelor aflate în atmosfera terestră (azot – 78,1%, oxigen – 20,9%, argon – 0,93%, bioxid de carbon – 0,04%, alte gaze). O primă surpriză pentru toți a fost informația că oxigenul nu este un gaz abundent în aerul pe care îl respirăm. O altă surpriză a fost constatarea că bioxidul de carbon este un gaz foarte puțin prezent în atmosfera Pământului. Dincolo de procente aflate, elevii au fost puși în situația de a accepta provocarea să calculeze volumul dioxidului de carbon din clasă și să calculeze dimensiunile unei cutii de formă unui cub în care acest gaz ar încăpea, dacă ar putea fi izolat de celelalte gaze. În mai multe etape, elevii au calculat volumul de aer din clasă după ce au măsurat dimensiunile acesteia, au transformat unitățile de măsură în cm³ și dm³, au calculat din acest volum procentul de 0,04%. Apoi au calculat care ar fi muchia unui cub care ar conține volumul de bioxid de carbon. Surpriza cea mai mare a venit la final, când elevii și-au dat seama că această cutiuță este o cantitate absolut neglijabilă în raport cu volumul clasei. Totul a culminat cu faptul că elevii au aflat informația că doar 0,03% din volumul total de bioxid de carbon este o consecință a activității umane prin poluare, arderea combustibililor fosili etc., restul fiind contribuția naturii însăși, iar aici omul nu are cum să controleze acest procent. Acest volum reprezintă exact o picătură într-un ocean.

În final, elevii clasei a VII-a B vă propun să calculați volumul cubulețului în care ar încăpea bioxidul de carbon, conform procentului de 0,04%, dacă toată atmosfera terestră ar fi redusă la un cub cu muchia de doar 1 metru. Duceți apoi calculul mai departe, aflând 0,03% din acest volum și descoperiți singuri care este muchia aceluși cubuleț și mai mic în care ar încăpea bioxidul de carbon pe care îl produce toată omenirea. Veți avea o mare surpriză. Succes!

Rolul activităților în aer liber

Prof. înv. primar Marcela Sîrbulescu

Încă de la naștere copiii interacționează cu mediul exterior, acesta jucând un rol fundamental în dezvoltarea lor fizică, cognitivă și emoțională. Expunere precoce ajută la formarea unor baze solide pentru o dezvoltare sănătoasă și echilibrată. Câteva dintre motivele pentru care este esențial ca un copil să interacționeze cu mediul exterior încă de la început sunt:

Dezvoltarea senzorială: Mediul exterior este plin de stimuli (sunete, imagini, mirosuri, texturi) care ajută la dezvoltarea simțurilor copiilor. În primele luni de viață, bebelușii încep să își dezvolte abilitățile vizuale, auditive și tactil-kinestezice prin contactul cu lumea din jurul lor. Oferirea unui mediu variat și bogat în stimuli ajută la dezvoltarea acestor simțuri.

Întărirea sistemului imunitar: Expunerea la aer curat, la soare și la contactul cu natura ajută la consolidarea sistemului imunitar al copiilor, protejându-i astfel de boli, favorizând sinteza vitaminei D, esențială pentru sănătatea oaselor. De asemenea, această interacțiune le permite să dezvolte o rezistență naturală la bacterii și virusuri din mediul înconjurător. Activitățile în aer liber, cum ar fi sporturile sau jocurile, ajută la creșterea rezistenței fizice și îmbunătățirea sistemului cardiovascular.

Îmbunătățirea dezvoltării motorii: Pe măsură ce copiii încep să se miște mai mult în aer liber, ei dobândesc abilități motorii fundamentale, precum controlul capului, mișcările de apăsare, rostogolirea sau chiar primii pași. Contactul cu diferite tipuri de terenuri și texturi (iarbă, nisip, pietre) este esențial pentru dezvoltarea abilităților lor motorii fine și grosiere.

Stimularea curiozității și învățării: Interacțiunea cu mediul exterior, fie că este vorba despre observarea unui copac, a unui animal sau a unei flori, stimulează curiozitatea naturală a copilului. Mediul exterior le oferă oportunitatea de învățare prin explorare, iar micile descoperiri fac parte din procesul lor cognitiv. În aer liber,

copiii au mai multe ocazii să își pună imaginația la încercare, construind jocuri, explorând natura sau inventând povești. Aceasta le dezvoltă creativitatea și capacitatea de a rezolva probleme într-un mod inovativ, iar studiile au arătat că elevii care participă la activități în aer liber sunt mai atenți și mai concentrați în timpul lecțiilor.

Promovarea dezvoltării emoționale și a abilităților sociale: Expunerea la un mediu calm și natural ajută la reducerea stresului și la îmbunătățirea stării emoționale a copiilor. Aceștia învață să se simtă mai în siguranță și să stabilească o legătură cu natura, ceea ce le favorizează dezvoltarea unui echilibru emoțional sănătos. Copiii care petrec timp afară sunt mai puțin predispuși să se confrunte cu probleme emoționale și au o stare de bine generală mai bună.

Activitățile de grup, cum ar fi jocurile în aer liber, încurajează colaborarea, comunicarea și învățarea unor abilități sociale importante. Ele îi ajută pe elevi să dezvolte empatie, să lucreze în echipă și să rezolve conflictele într-un mod constructiv. Îi învață să comunice eficient și să construiască relații sociale sănătoase.

Crearea unui sentiment de apartenență: Pe măsură ce copiii interacționează cu natura și cu mediul înconjurător, încep să dezvolte un sentiment de apartenență la lume. Aceasta încurajează respectul față de mediul înconjurător și înțelegerea importanței protejării acestuia.

Formarea unui stil de viață activ: Expunerea la aer liber încă din primele etape ale vieții îi învață pe copii să aprecieze mișcarea și activitățile fizice. Aceasta având un impact pe termen lung asupra comportamentului lor, stimulându-i să aleagă un stil de viață activ și echilibrat. În timp, copiii devin mai activi și mai plini de viață, iar acest lucru le influențează pozitiv și performanțele școlare.

În concluzie, interacțiunea copiilor cu mediul exterior încă de la naștere este esențială pentru dezvoltarea lor. Aceasta le oferă oportunități de învățare, stimulare senzorială, sănătate fizică și mentală.

Iată câteva exemple de activități desfășurate în afara sălii de clasă:

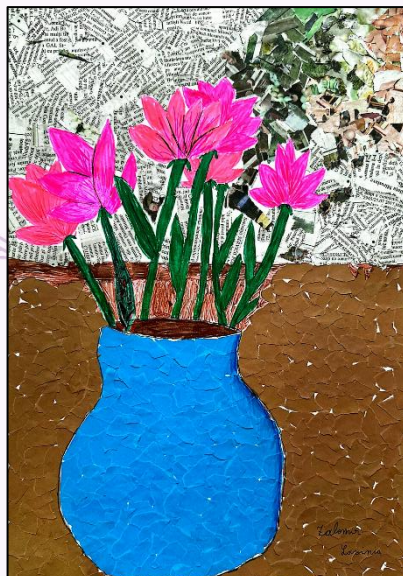

Creează, recyclează, inspiră!

Prof. coordonator Marius-Constantin Pavel

Sonia-Mihaela Ocraim, a V-a A

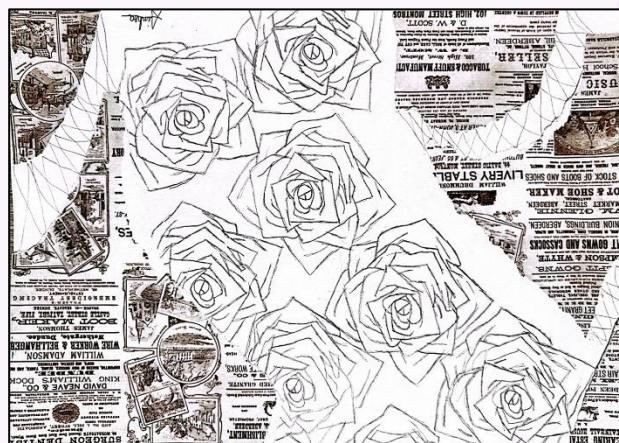
Lavinia Zalomir, a V-a B

Rebecca Maria Mihai, a V-a A

Abby Dominte, a V-a A

Ainhoa-Paula David, a V-a A

Eduard Iștan, a V-a C

Pentru tine, mamă!

Prof. învă. primar Irina Frunză

Pe 8 Martie, sărbătorim ființa cea mai dragă nouă – mama. Ea este cea care ne oferă dragoste necondiționată, sprijin și alinare în orice moment. De la primele noastre clipe de viață, mama ne învață ce înseamnă bunătatea, răbdarea și puterea de a merge mai departe, indiferent de obstacole.

Ziua Mamei este ocazia perfectă pentru a-i mulțumi pentru tot ce face pentru noi. Elevii noștri au pus suflet în realizarea unor cadouri speciale, lucrate cu drag pentru cele mai importante persoane din viața lor. Prin aceste creații, au dorit să transmită iubire și recunoștință, să aducă un zâmbet pe chipul mamelor și să le arate cât de prețuite sunt.

La mulți ani tuturor mamelor! Să aveți parte de iubire, sănătate și bucurii alături de cei dragi!

Modalități de formare și dezvoltare a gustului pentru lectură

Prof. înv. primar Marcela Sîrbulescu

Dezvoltarea gustului pentru lectură la școlarii mici este esențială pentru formarea unor cititori pasionați și pentru dezvoltarea lor cognitivă și emoțională. Iată câteva modalități prin care putem sprijini această dezvoltare:

Crearea unui mediu plăcut pentru citit: Amenajarea unui colț sau zone confortabile, unde copiii se pot simți relaxați și atrași de cărți. Un spațiu luminos și colorat, cu acces la o gamă variată de cărți, poate stimula curiozitatea.

Lectura în familie: Citirea de către părinți sau frați mai mari este un mod excelent de a transmite dragostea pentru cărți. Lectura împreună poate transforma activitatea într-o experiență plăcută și apropiată.

Alegerea cărților adecvate vârstei: Este important ca materialele să fie atractive și să se potrivească nivelului de înțelegere al copiilor. Cărțile cu ilustrații bogate, povești captivante și limbaj simplu sunt foarte atrăgătoare pentru cei mici.

Participarea la activități interactive: Activitățile care se leagă de lectura unor povești, cum ar fi jocuri, discuții sau chiar activități de artizanat, ateliere pe teme din cărțile citite, pot face lectura mai interesantă și mai ușor de înțeles.

Încurajarea cititului autonom: Pe măsură ce copiii progresează în învățarea citirii, oferă-le cărți care să le permită să citească singuri, chiar și la un nivel de bază. Încurajarea acestora să citească la voce tare sau să citească pentru alții este un mod de a le întări încrederea în abilitățile lor.

Varietatea genurilor literare: Este important să expunem copiii la diferite tipuri de cărți: povești clasice, cărți educative, poezii, povești moderne. Acest lucru le poate stimula interesul și poate ajuta la descoperirea unor noi preferințe literare.

Stabilirea unui program regulat de citit: Citirea zilnică, chiar și pentru perioade scurte de timp, ajută la formarea unui obicei. Părinții și cadrele didactice pot stabili un ritm constant pentru citire acasă sau în clasă.

Premierea progresului: Oferirea de recompense simbolice pentru citirea unui număr mai mare de cărți sau pentru realizarea unor sarcini legate de lectură poate motiva copiii să continue să citească.

Fiecare copil are un ritm propriu de învățare și descoperire a lecturii, dar prin aplicarea acestor metode, putem încuraja dezvoltarea unei relații de durată cu cărțile.

Dezvoltarea gustului pentru lectură prin vizionarea unor piese de teatru este o abordare interesantă, deoarece ambele forme de artă – teatrul și lectura – sunt conectate prin intermediul narativului și al explorării emoțiilor și ideilor. Vizionarea unei piese de teatru poate atrage publicul către texte literare, stimulând curiozitatea și dorința de a înțelege mai profund personaje, situații sau contexte prezentate pe scenă.

Iată câteva modalități prin care acest proces poate contribui la dezvoltarea gustului pentru lectură:

Identificarea cu personajele și poveștile – Vizionând o piesă de teatru, spectatorii pot ajunge să se atașeze de personaje și de intrigile lor. Acest lucru poate stimula dorința de a citi mai multe despre aceleași personaje sau subiecte, în special dacă piesa se bazează pe un roman sau o lucrare literară.

Comparația între diferite forme de exprimare – Diferențele dintre cum este prezentată o poveste pe scenă și cum o putem experimenta citind un text pot fi interesante pentru mulți. Astfel,

spectatorii pot fi încurajați să exploreze varianta literară a piesei sau a poveștii, înțelegând mai adânc complexitatea narațiunii.

Promovarea înțelegerii mai profunde a textului literar – Unele piese de teatru sunt bazate pe opere literare clasice. Vizionând aceste piese, spectatorii pot ajunge să aprecieze mai mult textul original, poate chiar să fie dornici să-l citească pentru a descoperi nuanțele pierdute în adaptarea teatrală.

Crearea unei atmosfere care stimulează imaginația – Teatrul, prin intermediul decorurilor, interpretării actoricești și al muzicii, poate deschide uși către o lume literară care altfel ar părea abstractă sau greu accesibilă. Aceste stimulente vizuale și auditive pot transforma lecturarea unui text într-o experiență mai captivantă.

Încurajarea unui dialog cultural – După vizionarea unei piese, discuțiile cu alții despre temele, ideile sau mesajele piesei pot încuraja citirea altor lucrări similare, construind astfel o punte între artele teatrale și literatura propriu-zisă.

Prin urmare, teatrul poate deveni un instrument puternic în dezvoltarea gustului pentru lectură, prin faptul că stimulează imaginația, înțelegerea și aprecierea textelor literare.

Feedback-ul oferit de către elevi după lecturarea unei cărți este o metodă excelentă de a stimula gândirea critică, creativitatea și angajamentul față de lectură. Acest proces poate fi realizat în moduri variate, iar elevii pot învăța să își exprime opiniile, să argumenteze și să analizeze texte literare într-un mod structurat. Iată câteva metode prin care elevii pot oferi feedback după lecturarea unei cărți:

Discuții de grup - Elevii pot participa la discuții în grupuri mici sau în clasă, în care fiecare își împărtășește impresiile și opiniile despre carte. Aceste discuții pot stimula gândirea critică, ajutând elevii să-și exprime părerea și să asculte punctele de vedere ale colegilor lor, contribuind astfel la o înțelegere mai profundă a cărții.

Jurnale de lectură - Elevii pot ține un jurnal în care își notează gândurile, emoțiile și întrebările care le apar în timpul lecturii. Aceste însemnări pot include reflecții asupra personajelor, tematicilor sau stilului autorului. La finalul lecturii, jurnalul poate fi folosit pentru a discuta despre carte și pentru a evalua înțelegerea personală a textului.

Recenzii scrise - Elevii pot redacta o recenzie a cărții, în care să explice ce le-a plăcut sau ce nu le-a plăcut, să analizeze personajele, tema și stilul autorului. Aceste recenzii pot fi împărtășite cu colegii sau pot fi publicate pe un site sau în revista școlii, contribuind astfel la dezvoltarea abilității de a scrie critic.

Prezentări creative - Elevii pot crea prezentări vizuale sau multimedia, cum ar fi postere, colaje, sau chiar scurte filme despre carte. Aceasta le oferă o modalitate creativă de a-și exprima opinia și poate include citate din carte, imagini sau scene care i-au impresionat cel mai mult.

Chestionare de feedback - Profesorii pot crea chestionare sau formulare de feedback structurate, în care elevii sunt invitați să răspundă la întrebări specifice despre carte, cum ar fi ce le-a plăcut cel mai mult, care a fost mesajul principal al cărții, ce personaje au considerat interesante și de ce etc. Aceste chestionare pot ajuta la evaluarea înțelegerii și a aprecierii textului.

Dezbateri sau argumentare - Elevii pot participa la un exercițiu de dezbateri pe baza unei teme sau a unui aspect din carte. De exemplu, o excursie într-un parc tematic unde se poate organiza o discuție despre deciziile unui personaj, despre alegerea autorului sau despre implicațiile morale ale acțiunilor descrise în carte. Acest tip de activitate ajută elevii să își dezvolte abilitățile de argumentare utilizând raționamente logice.

Ilustrarea unui fragment din carte - Pentru a exprima feedbackul într-un mod mai artistic, elevii pot alege un fragment care i-a marcat și pot crea o ilustrație a acestuia. Această activitate poate ajuta la aprofundarea înțelegerii, prin transpunerea vizuală a unei părți importante din text.

Scrierea unui final alternativ - Elevii pot fi invitați să scrie un final alternativ pentru cartea citită, explorând cum ar fi putut evolua povestea dacă anumite evenimente s-ar fi desfășurat diferit. Aceasta le permite să se gândească la posibilitățile narative și să-și exprime interpretările personale ale textului.

Prin aceste metode, elevii nu doar că își dezvoltă abilitatea de a oferi feedback, dar și învață să analizeze, să interpreteze și să aprecieze literatura într-un mod mai profund. De asemenea, aceste activități le stimulează creativitatea și îi ajută să devină cititori mai activi și mai implicați.

Scrierea unor povești este o metodă foarte eficientă de dezvoltare a gustului pentru lectură, deoarece implică activ elevul într-un proces creativ și intelectual, care îl ajută să aprecieze mai profund magia poveștilor și să înțeleagă structurile narative. Când elevii scriu povești, ei se familiarizează nu doar cu tehnicile de narare, ci și cu diversele modalități de a construi personaje, conflicte și teme, ceea ce le poate spori curiozitatea față de lectură și de literatura diversă. Iată câteva moduri prin care scrierea poveștilor poate contribui la dezvoltarea gustului pentru lectură:

Încurajarea imaginației și creativității - Prin scrierea unei povești, elevii sunt provocați să își folosească imaginația pentru a construi lumi și personaje. Acest proces creativ îi ajută să aprecieze complexitatea și diversitatea universurilor literare și îi poate stimula dorința de a explora mai multe cărți pentru a descoperi noi povești fascinante.

Stimularea înțelegerii structurii narative - Atunci când scriu propriile povești, elevii trebuie să înțeleagă elementele de bază ale structurii narative: introducerea, dezvoltarea acțiunii, apogeul și deznodământul. Prin aceasta, ei dobândesc o înțelegere mai profundă a modului în care funcționează poveștile și pot deveni mai receptivi la structurile narative ale cărților pe care le citesc.

Dezvoltarea abilității de analiză a poveștilor - Când elevii își scriu propriile povești, ei sunt mai conștienți de procesul de creare a unui conflict, a unui mesaj sau a unui subtext. Această practică îi ajută să devină cititori mai critici, capabili să analizeze în profunzime textele literare pe care le parcurg. Astfel, lectura devine o experiență activă, nu pasivă.

Motivarea prin autoexprimare - Mulți elevi se simt mai atrași de lectură atunci când înțeleg că literatura poate fi un mod de a se exprima. Scriind povești, elevii pot reflecta asupra propriilor idei și emoții, iar acest proces le poate stimula dorința de a citi mai mult pentru a explora diverse perspective și teme.

Crearea unui "cerc al cititorului și scriitorului" - Elevii care scriu povești pot împărtăși creațiile lor cu colegii sau cu profesorii, iar acest lucru poate duce la un schimb constant de idei și de inspirație. Astfel, se poate crea un mediu propice în care lectura și scrierea se susțin reciproc. Citind poveștile altora, elevii pot fi inspirați să își continue propria activitate de scriere și să se apropie mai mult de lectură.

Integrarea tematicilor din cărți citite - Elevii pot fi încurajați să scrie povești care reflectă temele, stilul sau personajele întâlnite în cărțile citite. De exemplu, după ce citesc o carte despre prietenie, ei pot crea propria lor poveste cu o temă similară, învățând astfel cum să transfere idei din lectura lor în creațiile proprii. Acest proces îi ajută să vadă legăturile dintre literatura pe care o citesc și cele pe care le scriu, aprofundându-le înțelegerea textelor.

Îmbunătățirea abilităților de scriere și lectură - Scrierea regulată a unor povești ajută elevii să își îmbunătățească abilitățile de scriere, iar un scriitor mai bun devine, adesea, și un cititor mai bun.

Abilitățile de analiză a unui text, de structurare a unei povești și de utilizare a limbajului devin mai puternice pe măsură ce elevii își dezvoltă atât competențele de citire, cât și pe cele de scriere.

Încurajarea diversității stilistice - Atunci când scriu povești, elevii pot experimenta cu diverse stiluri de scriere, cu schimbări de perspectivă sau cu modalități de a transmite emoții. Acest lucru îi face mai conștienți de stilul autorilor pe care îl întâlnesc în cărțile citite și le permite să aprecieze mai mult diversitatea stilistică din literatura contemporană sau clasică.

Prin urmare, scrierea de povești nu doar că dezvoltă abilități literare esențiale, dar și transformă lectura într-un proces activ și creativ. Elevii vor învăța să aprecieze nu doar ce citesc, ci și cum pot crea ei înșiși lumi și narațiuni fascinante. Acest proces contribuie astfel la dezvoltarea unui gust autentic pentru lectură, făcându-i să se implice mai mult în explorarea literaturii.

Jurnalul unei lumi pe dos

de Ariana Antonia Crivoi

Trăia odată o fetiță specială pe care o chema Arni. Într-o zi aceasta a primit drept cadou un jurnal. Fericită, fetița a fugit în camera ei, s-a așezat lângă geam, pe pervazul lat din marmură albă ca spuma laptelui și a început să scrie „ A fost odată...”

Se pare că Arni a hotărât să scrie ceva ce părea a fi o poveste. Cu fiecare cuvânt pe care-l scria, Arni părea că se cufundă tot mai mult în poveste, devenind parte din ea.

Se făcea că o veveriță îmbrăcată într-o rochiță de culoarea cerului senin mergea dansând spre un loc misterios. Curioasă din fire, Arni a urmărit-o și a descoperit o pădure fermecată care părea să fie împărțită în patru părți ce se asemănau cu niște peisaje mirifice dintr-o lume ireală.

Într-un colț era primăvara cu miresmele, trilurile și culorile ei ce-ți îmbătau simțurile. Într-un alt colț se afla vara cu cireșele dolofane rumenite și soarele arzător ce-ți încălzea duios sufletul. În cel de-al treilea colț domnea toamna ce colorase întreaga natură așteptându-te să o admiri, iar în ultimul colț, iarna cea geroasă ce învelise natura cu plapuma ei groasă și sclipitoare de omăt, cu copacii cercelați și fulgii jucăuși ce te-nvăluiau în dansul lor.

Fetița părea vrăjită de toate cele patru peisaje când, deodată, dându-și seama că zglobia veveriță dispăruse, porni în căutarea acesteia începând o nouă aventură. Mergând voioasă spre tărâmul aventurilor, o lumină puternică îi atrasă atenția și iute își îndreptă pașii către acel loc, dar natura părea că vrea să o împiedice să ajungă acolo.

A trebuit să meargă pe un lemn alunecos, să sară peste crocodilii ce zăboveau alene pe marginea unei mlaștini, să se furișeze printre șerpii veninoși și înfiorători, ca apoi să se cațere pe o

stâncă uriașă să poată găsi lumina strălucitoare ce izvora parcă din spatele acesteia. Întinse mâna ei firavă spre acea lumină și brusc aceasta luă forma unui unicorn.

Unicornul zâmbi și îi întinse fetei o coroană să o pună pe cap. Fetița își puse coroana și se sui pe creatura magică, apoi porniră în zbor spre pădurea fermecată. Acolo, Arni și-a dat seama că putea înțelege limba animalelor. Glasurile acestora păreau să vină de pretutindeni, iar fetița era convinsă că acea coroană o ajută să înțeleagă ciudata limbă.

Timpul trecu și deodată pixul îi căzu din mână, iar Arni se trezi privind prin geam la veruța ce sălta sprintenă printre straturile de flori. Își pipăi creștetul capului, coroana nu mai era acolo, dar fetița încă auzea păsările sporovăind, animalele şușotind și gândăceii povestind...

Oare, acesta să fi fost jurnalul unei lumi pe dos?

La clasele a III-a și a IV-a, compunerile reprezintă un instrument important în dezvoltarea abilităților de scriere și gândire creativă ale elevilor. Forma educativă a compunerilor la aceste clase se poate structura astfel:

Stabilirea subiectului și planificarea structurii: La începutul compunerii, elevii sunt încurajați să exprime clar ideile, folosind propoziții simple și clare. De exemplu, un subiect poate fi "O zi la mare", iar elevul va începe prin a spune ce îi place cel mai mult la mare.

Dezvoltarea subiectului: În această secțiune, elevii învață să construiască idei și să le lege logic. Aceasta este partea în care copilul poate descrie mai detaliat subiectul ales, oferind informații, detalii sau experiențe. În cazul unui subiect descriptiv, se pot folosi întrebări de tipul „Ce vezi?”, „Ce simți?”, „Ce auzi?”, pentru a stimula imaginația și a ajuta elevul să detalieze.

Concluzia: La finalul compunerii, elevii sunt încurajați să încheie cu o propoziție sau o frază care adună ideile exprimate și oferă o concluzie. De exemplu, în cazul unei compuneri despre vacanță, concluzia ar putea sublinia cât de mult le-a plăcut vacanța și ce au învățat din acea experiență.

Pe lângă aceste etape structurale, la clasele mici se pune un accent puternic pe dezvoltarea vocabularului, corectitudinea limbii, și exprimarea clară a gândurilor. De asemenea, învățarea sărbătorilor, a tradițiilor și a diverselor evenimente cotidiene poate fi integrată în compuneri pentru a stimula creativitatea și gândirea logică a elevilor.

În general, scopul principal este ca elevii să-și exprime ideile coerent, să aplice reguli gramaticale de bază și să dezvolte un sentiment de încredere în abilitățile lor de scriere.

Armonii de primăvară: elevii noștri în lumea operei

Prof. Ana Racu

Primăvara ne aduce noi și unice experiențe de învățare, prin întâlnirea unei voci de excepție a Operei Naționale Române din Iași - soprana Cristina Grigoraș cu elevii din grupul vocal al școlii noastre.

Indicații valoroase de interpretare în muzica de operă, fragmente de arii din operele „Flautul Fermecat” - W. A. Mozart, „Elixirul Dragostei” - Gaetano Donizetti sau „Tosca” - Giacomo Puccini, toate ne-au fost prezentate cu multă plăcere, răbdare și profesionalism de doamna Cristina Grigoraș. Lecția s-a încheiat cu o urare muzicală pe care elevii școlii noastre împreună cu invitata de onoare o adresează tuturor mamelor, prin cântecul „De ziua ta, mămico!”.

Muzica – darul cel mai de preț

Elena Pop, promoția 2020 – 2024

Vocea reprezintă cel mai frumos și prețios dar pe care l-am purtat încă din copilărie. Acest talent, moștenit de la tatăl meu și împărțit cu surioara mea, Ecaterina, se află într-o perfectă simbioză. Vocile noastre se unesc într-o armonie divină, completându-se una pe cealaltă.

Pe parcursul anilor de școlarizare la Școala Gimnazială „Colonel Constantin Langa” din Miroslava – o instituție cu adevărat deosebită – am crescut și mi-am maturizat atât gândirea, cât și acțiunile. Cadrele didactice, alături de doamnele care ne-au oferit suport emoțional în momente dificile și care s-au bucurat împreună cu noi în clipele de veselie, au jucat un rol esențial în această transformare. Echipa Langa este alcătuită din oameni devotați profesiei lor și din zâmbetele copiilor.

Corul școlii, dirijat de doamna profesoară de muzică Ana Racu, este format din elevele claselor V-VIII, care, datorită auzului lor muzical, pot interpreta diverse tipuri de melodii, beneficiind de îndrumarea și sprijinul neobosit al doamnei profesoare. Sub îndrumarea dumneaei, am învățat să ne îmbunătățim postura pe scenă, să comunicăm mai eficient între noi, să acordăm atenție fiecărui detaliu și să acceptăm alegeri minore, dar esențiale pentru un rezultat final armonios.

În timpul sărbătorilor, doamna profesoară ne-a pregătit pentru a trăi cele mai frumoase momente, lucrând împreună pentru a întâmpina Nașterea Domnului. Prin repetițiile noastre, ne-am armonizat vocile, iar bucuria pe care am trăit-o noi și cei care ne-au ascultat s-a reflectat în zâmbetele lor și în ochii sclipind de încântare. Consider că munca depusă de noi toate a fost de neegalat, iar prin colinde am reușit să aducem căldura sărbătorilor în încăperile reci.

Am început repetițiile în cancelarie, ajungând mai târziu să cântăm alături de fiica doamnei profesoare, care ne-a acompaniat cu chitara la diverse evenimente, printre care și la sala de evenimente din Miroslava. De asemenea, am participat la evenimentul de 1 Decembrie, interpretând melodii patriotice.

Am avut privilegiul de a participa și la evenimentul de Crăciun organizat la Școala Voinești, unde am ascultat alte grupuri de tineri cântând din suflet. La Biserica „Sfântul Gheorghe Lozonschi” din centrul Iașului, am fost primiți cu ospitalitate și lumină, trăind momente de bucurie și slavă în casa Domnului.

Doamna profesoară Ana Racu a fost alături de mine și de sora mea în fiecare pas al parcursului nostru muzical și nu doar. Începând cu anul 2023, am avut ocazia de a participa la cea de-a XII-a ediție a Concursului „Din suflet de creștin”, o experiență unică și o competiție cu

adevărat demnă de numele său. În anul următor, ne-am continuat pregătirea, iar la prima audiție, Maria Coman, cu glasul ei îngeresc, ne-a fost sursă de inspirație și sprijin.

Din perspectiva mea, un cor reprezintă o mulțime de culori invizibile pentru ochiul uman, dar perfect vizibile pentru suflet. În societate, fiecare persoană are propria culoare, incomparabilă cu a altora, iar această nuanță reflectă personalitatea și sensibilitatea fiecăruia. Într-un cor, aceste culori nevăzute se unesc, creând glasuri inocente și pure.

Fiind copil, am fost martoră la multe talente neexplorate din cauza fricii de judecată și a cuvintelor răutăcioase, într-o lume în care momentele frumoase și creștine nu mai sunt la modă în rândul tinerelor generații. De aceea, cred că este esențial să învățăm să ne ascultăm inima și să urmăm ceea ce ne place cu adevărat, chiar dacă, din păcate, acest drum rămâne o luptă continuă.

În final, încurajez cu toată inima noile generații să se lase purtate de frumusețea și puterea muzicii, alăturându-se cu încredere acestui grup minunat pentru a crea clipe memorabile, pline de bucurie și lumină.

Provocări literare

Prof. coordonator Oana-Carmen Dumitriu

Lacul

de Ana-Antonia Velescu, clasa a VI-a A

Într-o sară de vară

Sub lumina lunii

Stăteam pentru prima oară

În mijlocul pădurii.

Așteptam cu un suspin

Ca el s-apară,

Cu al său cântec lin

Din apă să răsară.

Pe-a lacului lucire,

Văzând a trestilor întrunirii,

Într-a plopilor iubire,

Simțeam durerea despărțirii.

Clipe trec ca vântul

Și tu n-apari.

Păsările-și cântă cântul

Printre plopii solitary.

Și tu, tot n-apari.

Păn și greierii se au

Și cântă-n pereche,

Când pe mine alții mă trădau

Și scăpau ca prin a acului ureche.

E clar ca a lacului apă,

Că m-ai lăsat pentru o fată!

Chiar dacă-i o etapă,

Nu-s prea nevătămată...

Și durerea nu trece,

Cum trec lebede pe lac,

C-acum am inimă rece

Și încredere cât un ac.

Mult vroiam ca-n feeria

Acestei nopți senine,

Să-mi găsesc o fericire

Care să m-aline,

În a nopții tăcere

De la despărțirii durere.

Mihai la lac

de Sofia Elena Damian, clasa a V-a A

Intro seară liniștită, Mihai mergea pe marginea apei admirând „Lacul codrilor albastru” care tocmai fusese împodobit cu o frumoasă floare de nufăr. Undele erau liniștite, aerul era plin de mireasma florilor de tei, iar, la fiecare adiere de vânt, o barcă mică și ușoară tresărea luciul apei, desenând cercuri concentrice. Sufletul lui Mihai era plin de așteptare și dor. Spera că, într-un sfârșit, visul său de iubire va prinde viață.

Privi barca. Credea din tot sufletul că, într-o secundă, *Draga lui dragă* o să răsară din trestii, o să îi cadă la piept și o să îl îmbrățișeze. O pace dulce îl cuprinsese pe când buciul umplea seara cu glasul său fermecat.

O aștepta să alerge spre el, să danseze în lumina lunii, scuturându-și pletele de aur moale, iar apoi să sară în luntrea mică și să plutească fără cuvinte...

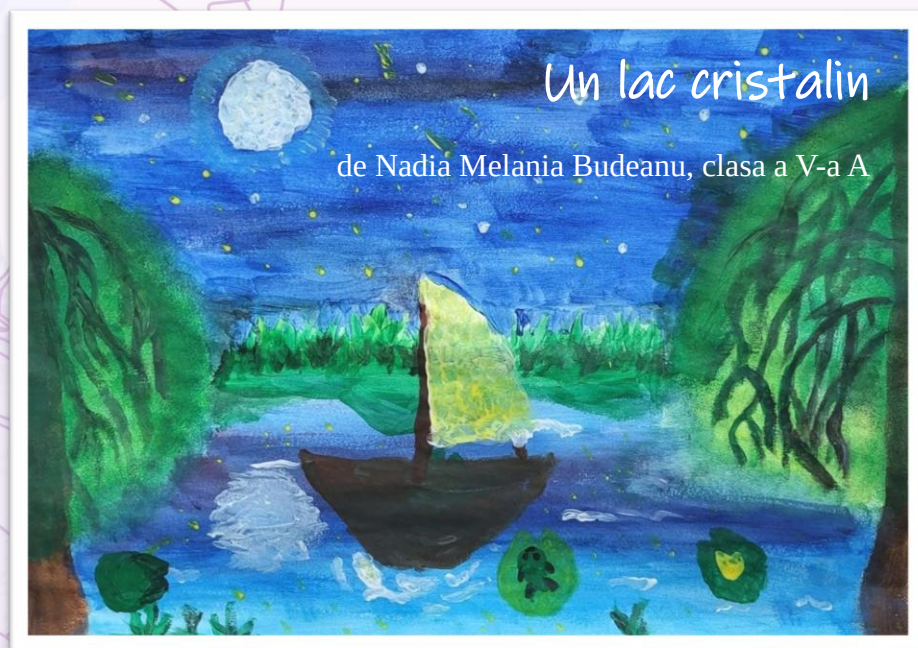
Pe măsură ce clipele se scurgeau, realitatea își arăta chipul neprietenos:

„Nu vine...” șopti Mihai.

Singuratic, flăcăul porni pe cărările codrului, bătut de gânduri. Își plecă privire către luciul apei, suferind că *Prefrumoasa* nu îi va împlini visul și nu va veni nici în ultima seară.

Sofia-Elena Damian, a V-a A

Cu toții știm că un lac este ca toate celelalte lacuri pe lângă care trece un om într-o zi. Și totuși, acesta nu este la fel. Este un lac cristalin, cu sălcii ca din povești, care cunoaște bine sufletul unui tânăr poet.

Lacul acesta albastru este acoperit de petalele galbene ale nuferilor. În apa cristalină se zăresc razele strălucitoare ale lunii. O barcă mică și timidă cutremură apa în cercuri albe.

Doar pentru cel care are răbdare și așteaptă, vântul dăruiește o adiere, iar sălciile plângătoare, mângâie aerul înmiresmat cu parfum de tei.

Pe lac domnește o broscuță. Castelul ei e un nufăr plutitor. În lumina lunii, broscuța pare o prințesă cufundată în amintirile trecutului, visând la un prinț care nu moare niciodată. Îmbrăcată în galben de petalele nuferilor și de razele lunii, aceasta își scrie dorințele pe cerul înstelat. E fermecător!

Lacul nu mai e singuratic. S-au aruncat în el razele lunii care povestesc despre un băiat ce a prins o stea căzătoare și despre o prințesă care s-a îndrăgostit de un luceafăr.

În lumina serii, lângă baltă, greierii au început concertul. Broscuța adoarme și visează mângâiată de razele lunii.

Acesta nu este un lac ca toate celelalte. Este lacul unui poet nemuritor.

(Texte inspirate de poezia „Lacul”, de Mihai Eminescu)

Vernisaj de primăvară

Prof. coordonator Marius-Constantin Pavel

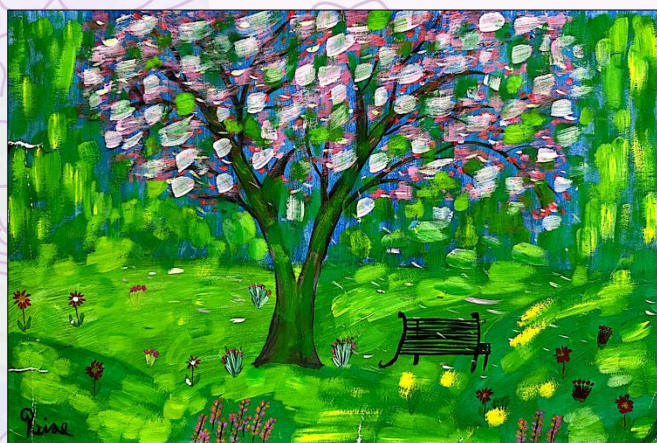
Cătălina Darsy, a VII-a A

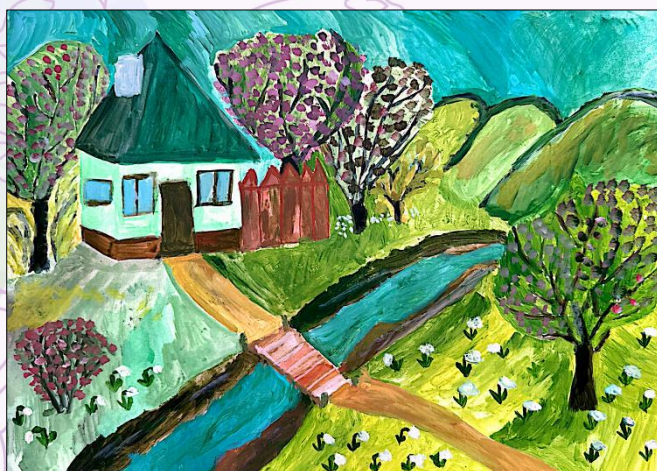
Sofia Damian, clasa a V-a A

Sofia Damian, a V-a A

Maria Isac, a V-a A

Radu Popescu, a VI-a A

Anastasia-Elena Vacaru, a VIII-a C

Florica

de Ana-Antonia Velescu, clasa a VI-a A

Într-o zi cu soare
pe un camp, o floare
nu știa în care
dintre cele patru popoare
să intre drept directoare.

Mai întâi s-a dus la trandafiri
care făceau în mare grabă pregătiri.
Trebuiau să se pregătească, fără elungiri,
pentru sezonul ce va veni cu înzăpeziri.

Toți i-au aruncat priviri
care mai de care pline de izgoniri.
Ea plecat-a fără de opriri
cu sufletul plin de mâhniri.

Apoi își îndreaptă pașii către crini,
cei mai frumoși balerini
dar răi ca niște mărăcini.
Când au auzit-o au scuturat din tulpini
și rădăcini
că ei nu primesc flori ... din duzini.
Cu ochii în lacrimi
Pleca de lângă ei ducându-se la vecini.

Astfel ajunse la bujori
care erau pregătiți de sărbători,
Buni actori;

Ce să zic?

Afirmă că au deja prea mulți directori!

Se pregătesc degeaba binevoitori;
nu știi ei că-s muritori?

Cu priviri pline de terori
să plece-i spun, triumfători.

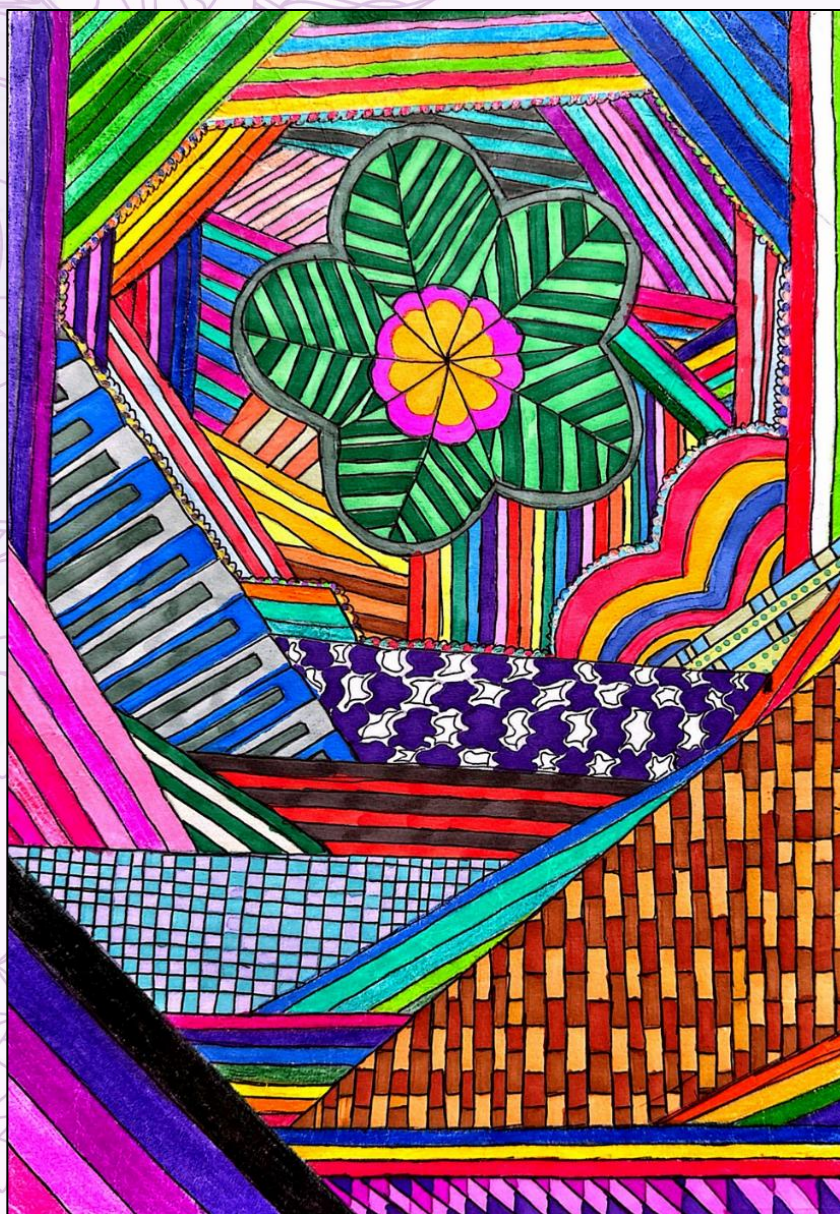
Sărăcuța Floricică:
E atât de singurică!

Într-o doară-apoi se duse iar la narcise.
Necazul ei și lor li-l zise.
Când directoarea lor ieșise
din lăcașul în care dormise,
cu supărare admise
că o vreme ea lipsise
dar la poporu-i nu poate renunța.
Nu o lasă conștiința.

- Dar nu te teme!,
zise ea:
Eu te scap de probleme.
Fă-ți poporul tău
și vei scăpa de rău!

- Bună idee!,
stă și se gândește Florică:
De acum sunt Orhidee!,
a spus făr' de frică.

Și așa, copii
Florica noastră
și-a strâns toți semenii
și directoare a ajuns măiastră.

Daria-Alessia Irimia, a V-a B

Primăvara

de Strugari Ștefan Andrei, clasa a III-a B

Prof. coordonator: Marcela Sîrbulescu

Primăvara a venit, soarele strălucește,
Flori în grădină, totul înflorește.
Iarba e verde, copiii se joacă,
Vântul adie, cântă o broască.

Păsările zboară ciripind voioase,
Sub pomi ghiocei, cu petale frumoase.
Cerul e albastru, fără nori în drum,
Fiecare colț răspândește parfum.

Răsare lumina, ne umple de viață,
Primăvara dulce, a noastră speranță.
Să ieșim afară, să ne bucurăm,
De magia ei, să ne-nconjurăm.

Sofia Stanciuc, a IV-a B

Îndemn

Doroteia Bădărău, clasa a VII-a A

Prof. coordinator: Irina-Alina Simion-Helman

Jocul românilor o vreme a fost dictat,
Oamenii transformându-l, în hora de la sat;
Comunitatea a înțeles că joaca e pe bune,
Unindu-și soarta, de șezătorile cu glume.
Luminați fie străbunii!
Și-a cui viață a fost mereu în joc
Inchisă alene într-un mic breloc?
Jucând al libertății nou avânt,
Ocrotit-au speranța românescului pământ.
Auziți fie bunicii!
Ca în vecini să se-ntreprindă focul,
Acum ai noștri trebuie să schimbe jocul...
Copilăria cu joaca liniară, românilor le-a dat de gândit,
Orientați spre noi posibilități, juniorilor gadgeturi le-au oferit.
Prețuiți fie părinții!
Imediat, ne vine rândul, să participăm la joc,
Ironie am vrea, acum, ca tehnologia să nu ne-ocupe primul loc;
Lăsat-am joaca să se transforme-n ură,
Oare cum vom transmite-n viitor, a inimii căldură?
Răzbătători fie copiii!
Dacă școala e un joc, abandonat de mulți,
Expus va fi atunci, patriotismul, la groapa cu incuți!
Ajuta-vom limba română, valorile să-și refacă,
Zorind educația să salveze a culturii marcă...
Iubit fie jocul și joaca!

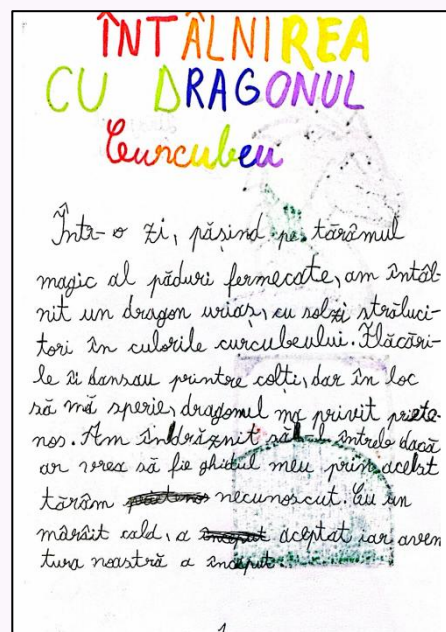
Prima mea carte

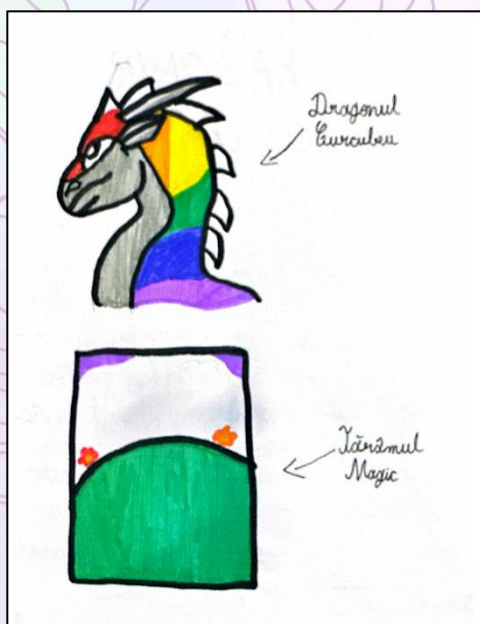
Clasa a III-a B

Prof. înv. primar Marcela Sîrbulescu

Povești magice – de George-Ionuț Timofte

VRAJITOAREA MALEFICĂ

M-am trezit într-o căsuță întunecată, învelită în miros de ierburile amare. În fața mea o vrajitoare malefică râdea rășinos, iar pe rafturile atârneau colivii mici, cu elfi prinși în ele, privind-mă speriați. Dintr-o dată, am simțit o putere ascunsă în mine. Am ridicat mâna și am roștigolit o rețetă puternică spre vrăjitoare, reușind să o înving. Cățările s-au deschis, iar elfii s-au eliberat. Libertatea lor era cel mai frumos cadou!

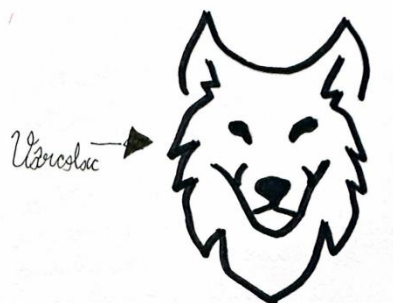

CELE 4 ZÂNE

Era o zi minunată, iar soarele strălucea pe cer. Dintr-o dată, un zâmbet ciudat m-a atras atenția. M-am apropiat. M-am apropiat și am descoperit 4 zâne, fiecare cu puteri magice: una controla focul, alta vântul, alta apă, iar ultima pământul. Ele mi-au spus că sunt aici pentru a salva planeta de un mare pericol. Eram fascinat și plin de speranță.

VÂRCOLACII

Era noapte adâncă, iar liniște era spartă de liniște rece înfiorătoare care răsunau afară. Cu inima lăstărit nelăcom, am ieșit să văd ce se întâmpla. În lumina lunii pline, am văzut trei vârcolaci cu ochi strălucitori și colți ascuțiți. M-am apropiat curioș și, fără să mai stau pe gânduri, am fugit cât de repede am putut. Cu noaptea reușii să scap cu viață, lăsând faiele în urmă.

← Luna Plină

Povești cu zâne – de Anastasia Ioana Dumitriu

Zâna măseluță

Odată ca nicideată exista o fetiță pe nume Laura. Laura avea 7 ani. Era la vârstă la care dinții și măseluțele încep să cadă. Deseori o fetiță stăruie și simpatice. Părinții o sfătuiau ori de câte ori îi cade un dinte să îl pună sub pernă, așteptând-o pe zâna măseluță.

Într-o zi Laura și mama sa au plecat să se joace în câmpul cu flori de in. După o zi de distracție s-au întors acasă cu un coș plin de flori de in. Mătușa Laurei le aștepta comod pe un fotoliu mare și colorat.

- Ați auzit de legenda Zânei măseluțe? Zise mătușa.

Plină de curiozitate, Laura spuse:

- N-am auzit nicio dată!

- Vrei să ți-o spun?

- Da!!

- Zâna măseluță este mică și dulce cu toți copiii din lume.

Când îți cade un dinte, draga mea Laura, să îl pui sub

pernă. Dacă nu îl pui zâna mărelută nu va veni.

- Așa am făcut! Și așa o să fac ori de cât ori îmi va cădea un dinte.

Laura avea un dinteșor care se clătina foarte tare.

Îi era tare frică să îl scoată.

- Mătușă! Dintele meu se clătină foarte tare. Îmi este foarte frică să îl scot singură.

- Uino să te ajut! Așa zâna mărelută va veni mai repede.

- Dar mie foarte frică!

- Ai încredere în mine! Fie mătușă.

Laura și-a făcut curaj, și a lăsat-o pe mătușă să îi scoată dintele.

- Uau! Mătușică mi-a fost frică degeaba. Nu a fost dureros deloc.

- Laura! Când mergi la somn să nu uiti să îți pui

dintizorul sub pernă!

- Trebuie să fac mătușico!

Laura a urmat sfaturile care li-a primit iar dimineața era foarte fericită că zâna măreșută venise la ea.

- Mătușico! Sunt foarte fericită! A venit zâna măreșută!

- Mi-ai fi dorit să o văd, să vorbească cu ea.

- Este atât de bună! Mi-a lăsat lăsat dulciurile preferate și m-a făcut să fiu mai curajoasă data viitoare.

Laura și Mătușa au devenit cele mai bune prietene

Înfășit!! ☺

Inelul fermecat – de Ines Maria Drăgan

Inelul Fermecat

Într-un sat mic locuia o fiță frumoasă pe nume Ana. Era o fiță drăgălașă, cu părul lung și negru și fața curcioasă. În fiecare zi după școală, Ana o vizita pe bunica sa, care locuia la cincisprezece minute depărtare, într-o pădure. Bunica ei avea un câine foarte jucăuș și drăgălaș, pe nume Moș. Anii să plăcea la nebunie să se joace cu Moș, iar el era lucuros și nerăbdător de fiecare dată când o vedea.

În timp ce se juca cu Moș, Ana a observat sub patul bunicii o cutie veche,

acoperită de praaf. Ținând o persoană curioasă, a sărit cutia de sub pat și a deschis-o. În cutie erau multe lucruri vechi, printre care era și un inel cu o piatră albastră, foarte strălucitoare. Fetei îi plăcea foarte mult inelul și l-a pus pe degetul ei. În timp ce îl admira cum se vedea pe mâna ei, auzi niște voci clădite din grădina. Când privii pe geam, vocea venea de la două găini care se certau:

- Ha, ha, ha! eu am făcut un ou și tu nu ai făcut.

- Nu te mai lăuda atât! eu măine am să

face două ouă.

Ani nu îi venia să creadă că putea înțelege conversația găinilor. Când stădea inelul jos auzea sunete normale de animale, iar când îl pune pe deget înțelegea tot ce vorbeau animalul. Atunci, ea a realizat că este un inel fermecat, dar ce nu știa Ana este că două vrăjitoare rele au plecat în căutarea inelului, el fiind activat în timp ce îl purta o pușcărie. Vrăjitoarele erau în căutarea inelului de atunci de ani, iar bunica ei era și ea o vrăjitoare, dar una bună.

Când Ana a plecat acasă, a luat și inelul

cu ea, ceea ce însemna că vrăjitoarele vor veni după ea. Ajungând acasă, mama ei văzuse inelul de pe degetul ei și o întrebă:

- De unde ai luat inelul acesta?

Fata a ris ca l-a găsit la bunica într-o cutie veche, iar mama ei se sperie și i-a spus să-l ducă înapoi, dar fița nu a ascultat-o și l-a păstrat. Mama ei i-a explicat că atunci când îl purta ^{vor} două vrăjitoare după ea, dar fița nu o credea și i-a spus:

- Nu mai spune minciuni că o să-ți crească nazul! Ipușe fița râzând, crezând că mama ei glumește.

Se făcuse seară, iar Ana era dus la culcare, dar când era pus în pat se auzea un zgomot de afară. Ea era uitată pe geam să vadă cine făcea zgomotul. Afară era cântărea Moș care dădea cu botul în gard, dar când o văzuse i-a spus:

- Ana vino oprește seara!

Fata iere afară și se se:

- Ea o a întâmpnat?

- Sunt două vrăjitoare care vor inelul și sunt în căutarea ta, ipușe Moș.

- Înseamnă că mama nu a glumit, ipușe fița.

- Nu e de glumit Ana, trebuie să fugi!

În timp ce Ana fugea spre casa bunicii, în spatele ei apăreau două vrăjitoare ca săburi pe mătura, dar ea ajunsesse la bunica ajunzând în casă, scărșe inelul de pe deget și îl puse obiect în cutie sub pat. Vrăjitoarele dispăruse imediat.

Ana îi povestise toată întâmplarea bunicii, apoi se duse acasă la ea și îi vorbise soarelui mamei ei fiindcă nu a ascultat-o.

Povești în culori: Aventuri prin benzi desenate

Prof. coordonator Oana-Carmen Dumitriu

„Porumbelul buclucaș” – de Sofia Elena Damian

„Aventuri la Miau Motel” – de Sofia Elena Damian

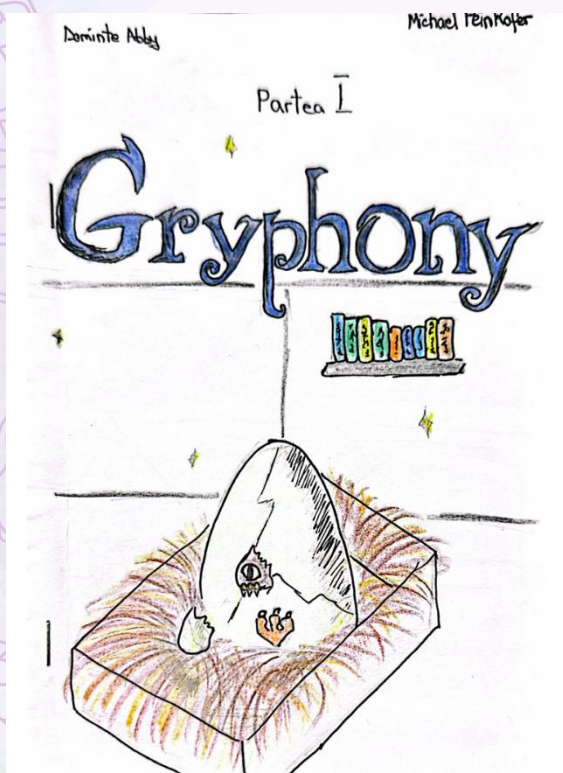
„Pisica gamer” – de Patrick Matei Moga

„Magia din cancelarie” – de Maria Alessia Isac

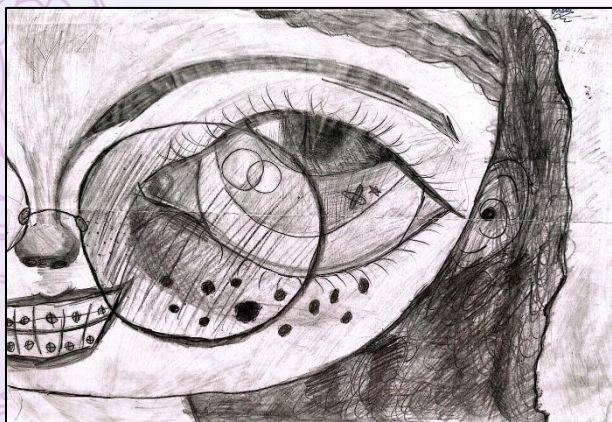

„Griphony” – de Abby Dominte

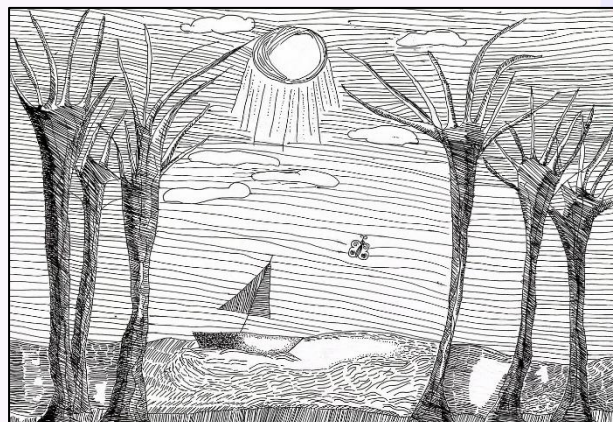

Vernisaj în alb și negru

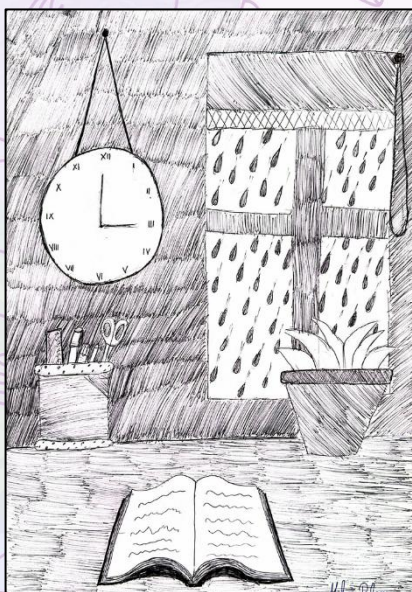
Prof. coordonator Marius-Constantin Pavel

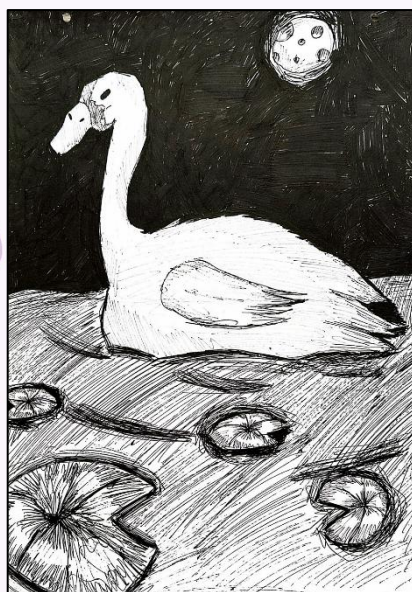
Mădălina Hrețu, a VII-a C

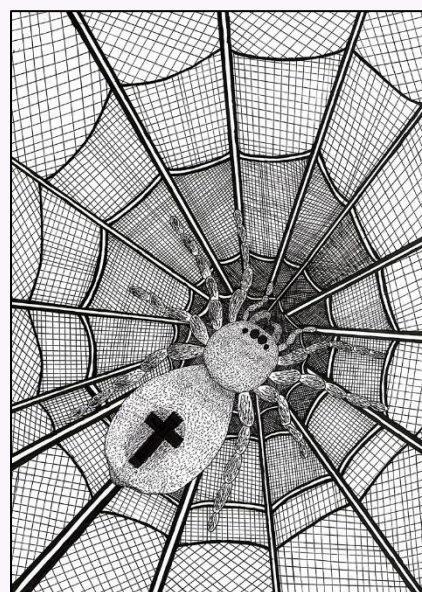
Sofia Damian, a V-a A

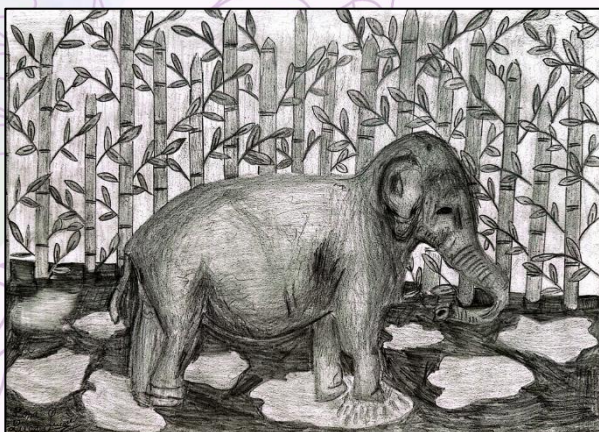
Rebecca Mihai, a V-a B

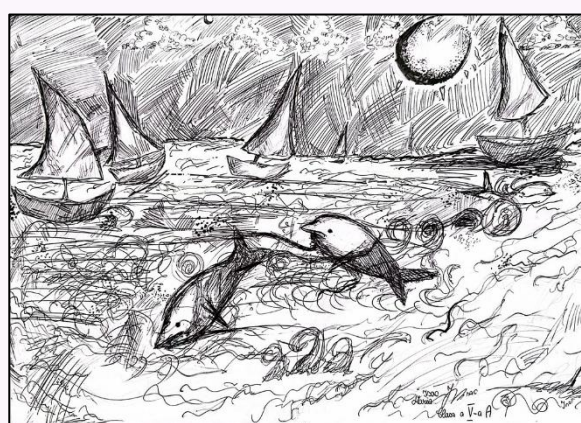
Daria-Ioana Panait, a VII-a A

Eduard Iștan, a V-a C

Luca Popa, a V-a A

Maria Isac, a V-a A

If I had a superpower, it would be...

Clasa a VI-a A

Prof. coordonator Mădălina-Iuliana Ungureanu

The ability to stop time—if I had this ability, my life would be so much easier. Imagine being able to pause everything around me while I keep moving. One reason I would love this power is that time moves too fast. Sometimes, I feel like there aren't enough hours in a single day to finish all my homework, study, or just relax for a few minutes. If I had this ability, I could take a break whenever I wanted. You know when you wake up too early and just need **10** more minutes of sleep? Those **10** minutes could turn into a whole hour or even more. Or when you're running late and don't want to miss the bus—with this ability, that would never be a problem!

If I were blessed with this ability, my life would be so much easier, and I would probably be the luckiest person in the world!

- Antonia-Gabriela Albu

If I could choose any superpower, I would choose the ability to control time. This incredible power would allow me to correct past mistakes, enjoy special moments for longer, and uncover the mysteries of the future.

First, I would use this power to go back in time and fix my mistakes. How many times have I wished I could change a wrong answer on a test or say something different in an important conversation? With this superpower, I could relive those moments and turn them into their perfect version.

Then, I would stop time during the best moments. When I am with my family or friends, having a great time, I wouldn't want those moments to end, so I would stop time and enjoy them as long as I want.

That's why, if I had a superpower, I would choose the power of time. It would be the key to making the most of every moment.

- Alexandra-Maria Bedreag

If I could have any superpower, it would be the ability to stop time. Imagine how much we could achieve if we had just a little more time in our day!

First, I would use this power to help people. When emergencies happen, I could freeze time, save lives, and prevent accidents before it's too late. If I had this power, I would also help firefighters rescue people even faster.

Second, I would use it for learning and self-improvement. We often feel like there's never enough time to study, read, or learn new skills. With my power, I could pause time, take as much time as I need to learn, play the instruments I love, and never feel rushed by deadlines.

Last, I would take moments to appreciate life. Time moves fast, and we often forget to enjoy the little things—like sunsets, laughter, or the company of our loved ones. With this power, I could pause and truly live in the moment.

Of course, with great power comes great responsibility. I wouldn't use it for selfish reasons but to make the world a better place. The most valuable thing we all have is time. So be grateful and enjoy every minute of your life before it's too late.

- Bianca Teodora Apostu

If I had a superpower, it would be the ability to travel to the past and the future. If I could go to the past, the first thing I would want to see is dinosaurs because I want to hear them. After all, I'm pretty sure the roar we know today is not real. I would also like to see what they actually looked like.

Another thing I would want to see is Vlad Țepeș because I want to witness what the villages looked like and the war between the Ottoman Empire and Țara Românească. The last thing I would love to see is how the pyramids were built. Some people believe they were constructed by aliens or Predators with lasers, or even Yoda using the power of the mind, while others think they were built by slaves or pharaohs. Now, about the future—I'm curious if humans will colonize Mars, build cities, and create teleportation technology.

Another thing I would love to know is how advanced computers will become. Imagine how powerful computers are today—in the future, they will be even stronger!

- David Ioan Brajinca

It would be telepathy because as girl I am very self conscious and I always think that people are following me or that they are gossiping about me .

Another way I could use telepathy is that I could find out who my real friends are and who are my fake friends and who is using me or who is not.

But another way I could use it is predicting someone's moves because if I read their mind I could predict their exact moves, if someone is attacking me I could protect myself .

- Daiana Cătălina Ciubotaru

If I had a superpower, it would be teleportation. Being able to teleport is a power that I think everyone would want. With this ability, you could teleport from one place to another without anyone noticing. If you leave school tired, you could teleport directly home. Or if you're short on time, you could teleport straight to work.

I like this superpower because it's something you can use anytime, anywhere. If you're bored, you could instantly teleport to any country and explore new places. Teleportation would also be helpful in emergencies. For example, if someone is stuck in traffic and needs to get somewhere urgently, they could simply teleport and arrive on time.

This is the superpower I would love to have because it would always help me when I need it.

- Elena Medeea Chirilă

If I could have any superpower, I would choose telekinesis—the power to move things just by thinking about them. This ability would allow me to help others and make my life easier in so many ways.

Imagine being able to stop a falling object before it hits someone or moving a car out of danger. I could pick up heavy objects without effort or quickly clean my room by moving everything into place with my mind. Everyday tasks would become so much faster and simpler. With telekinesis, I might even feel invincible, knowing I could defend myself and others from harm.

Telekinesis could also allow me to be a quiet hero. I could stop accidents by moving things out of the way or help someone who dropped their wallet without them noticing. Helping people in this way would feel great, and I could make my community a better place.

This power would also be amazing for creativity. I could shape clay sculptures or paint pictures without touching anything. I might even impress people with fun magic tricks!

Of course, telekinesis would come with responsibility. I would need to use it honestly and never hurt others or cheat. Power should always be used for good.

If I had telekinesis, I would use it carefully to help others and make life better. With this power, the world could feel a little more magical.

- Mario-Andrei Colac

If I could choose any superpower, it would be the ability to teleport. With this power, I could visit my friends and family anytime I wanted. One of its greatest benefits would be the time it saves. I wouldn't need to worry about school, and I could get to places much faster. Additionally, this ability could be used to help people in need.

In conclusion, being able to teleport would be the ultimate superpower for me. It would make life easier, more fun, and give me the ability to help others.

- Sofia Duca

If I had a superpower, I would want to turn back time. How many times have I wished to relive a beautiful moment, say something I didn't have the courage to say, or avoid a mistake that changed everything? I would use this power to fix small things—a word spoken in anger, a missed opportunity, a forgotten promise.

It would be a superpower that requires wisdom. The ability to change the past could alter everything, and I'd have to be careful not to lose myself in that power. So maybe I don't need to change the past; I need to learn from it. To say today what I didn't say yesterday, to do now what I kept postponing, to cherish every moment before it becomes just a memory.

But... if I had one chance... just one... I'd love to go back. Even if only for a moment.

- Maria-Elisavet Despa

If I could have any superpower, I would choose teleportation. This means I could disappear from one place and appear somewhere else in just a second! One big reason is that it would save me so much time. I wouldn't have to wake up early to go to school or wait in traffic. I could just teleport and be there instantly.

Another reason is that I could travel anywhere in the world. I have never been to another country, but with teleportation, I could visit amazing places like Dubai, Paris, or New York whenever I wanted. No plane tickets, no long flights—just *pop* and I'm there!

Also, teleportation could be really helpful. If someone needed help, I could be there immediately. I could bring medicine, food, or even assist in emergencies. So, if I had to pick one superpower, teleportation would be the best. It saves time, lets me explore the world, and helps others. That's why I think it would be amazing!

- Bianca-Ioana Harhăță

I would like to be invisible because I have always been curious to see what people do in their free time. In my daily life, I don't have many exciting activities, so I'm always interested in the things that some people hide from the groups they are part of. I'm an open person with everyone around me, and I often forget to choose the people who can be "my audience." I really want to see if I do it in vain or if these people feel the same way.

Everything I would find out, I would keep to myself, and when bad situations arise, I would use this knowledge for my own benefit and that of the innocent person. Invisibility is a way to find out the truth and clarify situations by discreetly observing them. At the same time, what you see can affect you, but I believe it would help me get over tougher situations in my future.

I would always use this power for good things and try not to abuse it. I would keep this a secret until I feel that I can no longer master it. In conclusion, I choose this superpower because I believe that in some moments, I would need it, and it would be like a helper.

- Ioana Sandu

I actually think about this question a lot. I always wonder what the best superpower for me would be, but I never find the answer. But now, I think the superpower I would choose is traveling back in time—not for long periods, but short ones. Imagine this: you just dropped something on the ground, and it broke immediately. But then, you rewind time, and the thing is right back in your hands.

I think this power would help me a lot, because I make mistakes all the time, whether they're small or big.

If I had this superpower, I would dedicate it to helping others. I would offer advice, telling people what they should or shouldn't do to achieve good outcomes.

- Mădălina-Camelia Iacob

If I were to choose a superpower, it would be time control. Just think about it—being able to pause moments so that they can be relished longer, rewind to undo mistakes, or even glimpse the future in order to make better choices. Time passes, and we realize the value of an instant only when it becomes a memory. With such power, I could replay my finest moments, such as my first football practice when I was a child or freeze time to appreciate the little things—like a perfect sunset or a warm conversation.

But time control wouldn't just be for personal gain. I'd use it to help others—prevent accidents, give people second chances, or even stop bad events before they happen. Just imagine being able to rewind a crucial moment and change someone's life for the better.

Of course, with great power comes great responsibility. Would I let myself change too much? Would glimpsing the future rob life of its element of surprise? Maybe. But if controlled properly, time manipulation would be the ultimate way to maximize every minute. And who knows? Time is the only thing we can never get back—except, of course, if I had the power to reverse it.

- David Mămăliga

If I had a superpower, it would be controlling time. Imagine being able to pause the world whenever I wanted, go back in time to correct errors, or even leap ahead to see what lies in the future. There would be no limit to the possibilities.

I think I would initially use it for minor things, like making sure I never missed anything, studying more before an exam, or going back in time to awkward situations so I could say the ideal thing. I could take as much time off as I wanted, sleep in as long as I wanted, or repeatedly relive my favorite moments.

Beyond self-interest, though, I would like to use my influence to help other people. Imagine stopping time to prevent someone from making a mistake or preventing accidents before they happen.

- David Gabriel Stavarache

If I had a superpower, it would be reading minds. I chose this superpower because I'd like to find out what other people think about me, learn about their problems so I can help them, stop bad things before they happen, and most importantly, understand what criminals are thinking so I can prevent their actions.

First of all, I believe that reading minds is a very important superpower, even if it isn't an action-oriented one. Knowing what others are thinking would allow me to defend myself by anticipating their actions. I also chose this superpower because it would allow me to remain silent and observe, something that other superpowers wouldn't offer.

Secondly, as a fun benefit, I could know what teachers are preparing for my tests and what my parents are thinking when they give me rewards or punishments. But most importantly, I would use this power to understand what scientists and scholars are thinking about math and science.

In the end, you know the answer—if I had a superpower, it would be reading minds!

- Radu Popescu

If I had a superpower, I would like to be able to read people's minds. I think it would be super interesting to know what someone is thinking without them even speaking.

For example, at school, if the teacher asks me something and I don't know the answer, I could read their mind and answer correctly every time. I would get only high grades, and no one would know my secret! Plus, I could figure out who is really my friend and who is just pretending.

However, I think this power could also be difficult to have. What if I found out thoughts that I didn't want to know? Or if someone was sad and didn't want to show it? It would be really hard to know everything and not always be able to help. But if I had this superpower, I would only use it when it was necessary to do good.

I would help people who can't express their feelings and try to make the world a better place. But until then, I think it's best to talk things out with each other and really listen to one another.

- Sophia Anamaria Stamate

Imagine never having to wait in traffic, never missing an important event, and being able to see the whole world in just a few minutes.

First, I would travel everywhere. I'd see the wonders of the world, experience different cultures, and learn things no book could ever teach me. One moment, I'd be standing in front of the Eiffel Tower, and the next, I'd be exploring the Amazon rainforest.

But teleportation wouldn't just be about fun—it would be useful. If I forgot my homework? In a second, I'd have it. If a friend needed help, I'd be there immediately. Think about how much time we waste just getting from one place to another. With teleportation, time wouldn't be a problem. I could spend more time learning, helping, and experiencing life instead of waiting.

In the end, teleportation wouldn't just be about making life easier—it would be about making life bigger.

- Andra Ioana Timofte

If I had a superpower, it would be *TIME TRAVEL*. The reason I choose time travel is that when I make a permanent mistake that cannot be fixed, I could use time travel to correct it. I could also travel back in time to see when computers were first made or buy discontinued products that I consider the best from the past. Not only that, but I would also have full control over time, meaning I could travel to the future to see how Artificial Intelligence has advanced and is replacing humans.

For example, if I accidentally misbehave in class, I could travel back in time to start over and try to be the best student. Time travel can be powerful, unless it's only temporary, because you could get stuck in the dinosaur age forever. Speaking of ancient times, I could study dinosaurs and the pyramids with full control over time, without relying on fossil predictions.

It's a great superpower that I wish I could have, though it isn't real in the real world.

- Vlad Andrei Tăbăcaru

If I had a superpower, I would choose to stop time because I could prevent many accidents, or I could catch the bus and never be late again.

The second reason why I want this superpower is that when someone is talking to me and I don't like the conversation, I could stop time and leave.

- Alessia Mihaela Ursachi

I would like to control time, because I could stop time whenever I want, allowing me to do anything before anyone else. I could also go back in time to make different decisions for things I now regret, or to change moments when I said or did something stupid.

Additionally, with this superpower, I could travel into the future to see what will happen, helping me make better decisions now for a brighter future. For me, this superpower is the best one I could have.

- Ana Antonia Velescu

Spring

Miruna Crețu, a III-a C

Prof. coordinator: Ana Nechifor

Tuesday, 25th of March 2025

Spring

Spring is a season full of life and color, a time when nature wakes up after the long, cold winter. The snow melts away and green meadows begin to appear under a soft rays of the sun. Birds return from migration, filling the air with their cheerful songs. Every flower that blooms seems to bring a message of hope and joy.

It's the time when trees blossom, and the air becomes fragrant with the sweet scent of flowers. Gardens come alive with vibrant colors, and people enjoy the warmth of the sun after months of cold. Spring brings a sense of renewal, as if the world is starting over again. It's the season of new beginnings, fresh plans, and dreams taking shape. Each day brings more light and energy.

As the days grow longer, nature becomes even more lively, and people feel a sense of enthusiasm for exploring the world around them. Spring is a symbol of rebirth and hope, a magical time when every corner of the world seems to vibrate with the beauty of life.

